

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. lapkričio 11 d.*

„Apeliacinis skundas – Valstybės pagalba – Apmokestinto greitkelio koncesija – Įstatymas, numatantis tam tikrų transporto priemonių atleidimą nuo apmokestinto greitkelio rinkliavų – Valstybės narės koncesijos turėtoji, atsižvelgiant į jo prarastas pajamas, skirta kompensacija – Netiesioginis kelių mokestis – Kompensacija, kurią Europos Komisija laiko per didelę ir valstybės pagalba – Komisijos sprendimas pripažinti pagalbą nesuderinama su vidaus rinka ir įpareigoti ją susigrąžinti – Pagalbos gavėjo procesinės teisės – Komisijai tenkanti pareiga išlikti ypač apdairiai – Valstybės pagalbos sąvoka – Pranašumas – Koncesijos turėtojo finansinės padėties tikėtinas pagerėjimas – Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto kriterijus – Įrodymų iškraipymas – Motyvavimo stoka – Ginčijamo sprendimo iškraipymas – Motyvų pakeitimas – Įrodinėjimo pareigos perkėlimas – Sąjungos teisės viršenybės principo pažeidimas – Teisminė kontrolė, kurią turi atlikti Bendrasis Teismas – Pareigos ir ribos“

Byloje C-933/19 P

dėl 2019 m. gruodžio 20 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Autostrada Wielkopolska S.A., įsteigta Poznanėje (Lenkija), atstovaujama *Rechtsanwalt O. Geiss* ir *dikigoros T. Siakka*,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai L. Armati, K. Herrmann ir S. Noë,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Lenkijos Respublikai, atstovaujamai B. Majczyna ir M. Rzotkiewicz,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro antrosios kolegijos pirmininko pareigas einantis pirmosios kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev (pranešėjas), teisėjai I. Ziemele, T. von Danwitz, P. G. Xuereb ir A. Kumin,

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

* Proceso kalba: anglų.

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *Autostrada Wielkopolska S.A.* (toliau – AW) prašo panaikinti 2019 m. spalio 24 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Autostrada Wielkopolska / Komisija* (T-778/17, EU:T:2019:756, toliau – skundžiamas sprendimas); juo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl 2017 m. rugpjūčio 25 d. Komisijos sprendimo (ES) 2018/556 dėl valstybės pagalbos SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N), kurią Lenkija suteikė bendrovei „Autostrada Wielkopolska S.A.“ (OL L 92, 2018, p. 19, toliau – ginčijamas sprendimas).

Faktinės ginčo aplinkybės

- 2 Ginčo aplinkybes Bendrasis Teismas išdėstė skundžiamo sprendimo 1–37 punktuose ir šio proceso tikslais jas galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.
- 3 1997 m. kovo 10 d., pasibaigus viešojo pirkimo konkursui, Lenkijos Respublika suteikė ieškovei koncesiją dėl greitkelio A2 atkarpos Naujasis Tomyslis (Lenkija)–Koninas (Lenkija) (toliau – atitinkamas greitkelio A2 ruožas) tiesimo ir eksploatavimo 40 metų laikotarpiui.
- 4 Pagal 1997 m. rugsėjo 12 d. pasirašytą koncesijos susitarimą (toliau – koncesijos susitarimas) AW įsipareigojo savo sąskaita ir rizika užsitikrinti išorinį finansavimą tam, kad nutiestų ir eksploatuotų atitinkamą A2 greitkelio ruožą, ir už tai įgyti teisę į greitkelio naudotojų mokamas rinkliavas. Šis susitarimas jai taip pat leido padidinti už naudojimąsi greitkelio renkamos rinkliavos tarifus, siekiant maksimaliai padidinti savo pajamas, neviršijant atskirai transporto priemonių kategorijai nustatytų maksimalių tarifų ribų.
- 5 Po įstojimo į Europos Sąjungą 2004 m. Lenkijos Respublika į savo teisę perkėlė 1999 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/62/EB dėl sunkiasvorių krovinių transporto priemonių apmokestinimo už naudojimąsi tam tikra infrastruktūra (OL L 187, 1999, p. 42; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k.; 7 sk., 4 t., p. 372). Šios direktyvos 7 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad rinkliavos ir naudotojo mokesčiai negali būti imami vienu metu už naudojimąsi kuria nors viena atskira kelio atkarpa.
- 6 Taigi, 2005 m. liepos 28 d. Lenkijos Parlamentas priėmė *Ustawa o zmianie ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym* (Greitkelių mokesčio ir Nacionalinio kelių fondo įstatymas ir Kelių transporto įstatymas) (Dz. U., Nr. 155, 1297 pozicija, toliau – 2005 m. liepos 28 d. įstatymas). Šiuo įstatymu buvo panaikintas dvigubas sunkiasvorių krovinių transporto priemonių apmokestinimas už tos pačios kelio atkarpos naudojimą. Nuo 2005 m. rugsėjo 1 d. sunkiasvorėms krovinėms transporto

priemonėms, turinčioms vinjetę (gaunamą sumokėjus kelių naudojimo mokestį) už naudojimąsi Lenkijos nacionaliniais keliais nuo 2005 m. rugsėjo 1 d. nebetaikomi greitkelių, kurie yra koncesijos sutarčių dalykas, mokesčiai.

- 7 Pagal 2005 m. liepos 28 d. įstatymą koncesijų turėtojams Nacionalinis kelių fondas turi išmokėti kompensacijas už prarastas pajamas atleidus nuo apmokestinto greitkelio rinkliavų. Pagal jį koncesijos turėtojai taip pat turėjo teisę į kompensaciją, lygią 70 % sumos, gaunamos faktinių sunkiasvorių krovininių transporto priemonių, turinčių vinjetę, kelionių skaičių padauginus iš kiekvienos kategorijos sunkiasvorėms krovininėms transporto priemonėms taikomo netiesioginio kelių mokesčio, dėl kurio su koncesijos turėtojais susitarta per derybas. Tame įstatyme nustatytas sumažinimas iki 70 % buvo skirtas kompensuoti numatytam sunkiasvorių krovininių transporto priemonių eismo srauto greitkeluose, kuriems taikoma koncesija, padidėjimui atleidus nuo rinkliavos. Jame taip pat buvo numatyta, kad renkamų netiesioginio kelių mokesčio tarifai negali viršyti realių tarifų, taikomų atitinkamai transporto priemonės kategorijai. Galiausiai jame nustatyta, kad kompensavimo metodas turi būti nustatytas kiekviename koncesijos susitarime.
- 8 Kiek tai susiję su AW, po derybų su Lenkijos valdžios institucijomis kompensavimo metodas ir netiesioginio kelių mokesčio tarifai buvo nustatyti 2005 m. spalio 14 d. sudaryto koncesijos susitarimo 6 priede (toliau – 6 priedas).
- 9 Lenkijos Respublika paaiškino, kad 6 priede numatytas kompensavimo metodas pagrįstas principu, kad priėmus 2005 m. liepos 28 d. įstatymą tikėtina finansinė koncesijos turėtojo padėtis neturėtų keistis. Ji pažymėjo, kad norint pasiekti šį tikslą AW investicijų į atitinkamą greitkelio A2 atkarpą tikėtina vidinė gražos norma (toliau – VGN) turi likti tokio pat dydžio, kokio būtų buvusi nekeičiant teisės akto, t. y. nepraradus pajamų dėl teisės akto pakeitimo.
- 10 6 priedą pasirašiusios šalys (toliau – susitariančiosios šalys) susitarė, kad kompensacija bus apskaičiuojama pagal dviejų etapų procedūrą, grindžiamą finansiniais modeliais, atskleidžiančiais faktinius ir tikėtinius finansinius srautus ir leidžiančiais apskaičiuoti VGN. Per pirmąjį etapą buvo būtina nustatyti netiesioginio kelių mokesčio, kurį Lenkijos Respublika turėjo pervesti AW, tarifus. Per antrąjį etapą vėliausiai iki 2007 m. lapkričio 30 d. šie tarifai turėjo būti patikrinti ir prireikus peržiūrėti.
- 11 Taigi pirmajame etape netiesioginio kelių mokesčio tarifai buvo nustatyti remiantis šiais trimis AW pateiktais finansiniais modeliais:
 - baziniame modelyje pateikta AW finansinė padėtis tuo metu, kai 2000 m. buvo uždarytos jos sąskaitos, ir pagal jį laikoma, kad mokesčiai bus faktiškai renkami per visą koncesijos laikotarpį. VGN buvo 10,62 %,
 - tikrojo kelių mokesčio modelyje apibūdinta AW finansinė padėtis, kuri susidarytų nuo 2004 m. gruodžio mėn., jeigu sunkiasvorėms krovininėms transporto priemonėms nebūtų atleistos nuo kelių mokesčio. VGN buvo 10,77 %, ir
 - vinjetės modelyje apibūdinama AW finansinė padėtis, kuri susidarytų nuo 2005 m. birželio mėn., jeigu sunkiasvorėms krovininėms transporto priemonėms būtų netaikomas kelių mokestis. Pagal šį modelį pajamas sudarė už sunkiasvores krovinines transporto priemones mokamas netiesioginis kelių mokestis ir faktiškai surinktas kelių mokestis už kitus automobilius. Šiame modelyje naudojami netiesioginio kelių mokesčio tarifai nustatyti kaip didžiausi koncesijos susitarime leistini tarifai. VGN buvo 8,20 %.

- 12 Remdamasi šiais finansiniais modeliais AW įrodė, kad net taikant maksimalius netiesioginio kelių mokesčio tarifus nebus pasiektas 10,77 % VGN pagal faktinį kelių mokesčio surinkimo modelį. Dėl šios priežasties ji nustatė didžiausius koncesijos susitarime leistinus netiesioginio kelių mokesčio tarifus.
- 13 Nuo 2005 m. rugsėjo 1 d. vinjetę turinčioms sunkiasvorėms krovininėms transporto priemonėms kelių mokestis netaikomas, o AW kas mėnesį gauna kompensaciją, skaičiuojamą pagal sunkiasvorių krovinių transporto priemonių, važiuojančių greitkelį, skaičių ir sutartinius netiesioginio mokesčio tarifus.
- 14 Antrajame etape susitariančiosios šalys turėjo patikrinti sunkiasvorių krovinių transporto priemonių eismo srautų raidą po atleidimo nuo rinkliavos ir adaptuoti netiesioginio kelių mokesčio tarifus taip, kad būtų išvengta pernelyg didelių ar nepakankamų kompensacijų mokėjimo. AW turėjo pateikti atnaujintą finansinį modelį (toliau – patikrinimo modelis), parodantį šių tarifų poveikį pagrindiniams koncesijos susitarimo finansiniams rodikliams, įskaitant VGN. Kai patikrinimo modelio VGN viršydavo tikrojo kelių mokesčio modelio VGN, netiesioginio kelių mokesčio tarifai turėdavo būti mažinami, kad grąža nebūtų per didelė. Tačiau kai patikrinimo modelio VGN būdavo mažesni už tikrojo kelių mokesčio modelio VGN, netiesioginio kelių mokesčio tarifai turėdavo būti didinami.
- 15 AW patikrinimo modelį pateikė 2007 m. Pagal šį modelį 2006 m. birželio mėn. VGN buvo 9,20 %. Prie šio modelio pridėtoje AW pateiktoje patikrinimo ataskaitoje teigiama, kad reikia padidinti netiesioginio kelių mokesčio tarifus.
- 16 2007 m. lapkričio 28 d. raštu *Generalna Dyrekcja dróg krajowych i autostrad* (Nacionalinė kelių ir greitkelių direkcija, Lenkija) pranešė AW, kad dėl abejonių, susijusių su 6 priede nurodytų prielaidų tikslumu, ji nepitaria pasiūlymui peržiūrėti netiesioginio kelių mokesčio tarifus. Nepaisant šio rašto, AW ir toliau kas mėnesį gavo mėnesinius mokėjimus iš netiesioginio kelių mokesčio, laikantis minėto priedo nuostatų. Vėliau, 2008 m. lapkričio 13 d., Lenkijos infrastruktūros ministras pranešė, kad bandoma sustabdyti šio priedo poveikį, ir nurodė, be kita ko, kad padarė klaidą jį sudarydamas.
- 17 Lenkijos Respublikos manymu, AW pervertino tikrojo kelių mokesčio modelio VGN, nes rėmėsi pasenusiomis eismo srautų ir pajamų prognozėmis. AW rėmėsi konsultacinės įmonės *Wilbur Smith Associates (WSA)* 1999 m. parengtu eismo srautų ir pajamų tyrimu (toliau – 1999 m. WSA tyrimas), nors jau buvo parengtas naujesnis 2004 m. birželio mėn. WSA tyrimas (toliau – 2004 m. WSA tyrimas). Remiantis 2010 m. rugsėjo 24 d. ataskaita, kurią Lenkijos infrastruktūros ministerijos užsakymu parengė bendrovė *PricewaterhouseCoopers (PwC)* (toliau – *PwC* ataskaita), naudojant 2004 m., o ne 1999 m. WSA tyrimo eismo srautų ir pajamų prielaidas, tikrojo kelių mokesčio modelio VGN sumažėja nuo 10,77 iki 7,42 %.
- 18 Lenkijos infrastruktūros ministro manymu, AW gavo per didelę kompensacijos pagal netiesioginio kelių mokesčio sistemą sumą. Kadangi AW atsisakė grąžinti Lenkijos Respublikos pareikalautą permoką, ministras paprašė pradėti teismo procesą dėl šios permokos išieškojimo.
- 19 Tuo pačiu metu AW užginčijo atsisakymą taikyti 6 priedą ir perdavė klausimą spręsti arbitražo teismui. 2013 m. kovo 20 d. arbitražo teismas priėmė AW palankų sprendimą (toliau – arbitražo teismo sprendimas) ir nurodė, kad šis priedas galioja ir Lenkijos Respublika turi laikytis jo sąlygų. 2018 m. sausio 26 d. sprendimu *Sąd Okręgowy w Warszawie, I Wydział Cywilny* (Varšuvos

apygardos teismas, pirmasis civilinis skyrius, Lenkija) atmetė Lenkijos infrastruktūros ministro skundą dėl arbitražo teismo sprendimo. Dėl šio sprendimo buvo pradėta apeliacinė procedūra *Sąd Apelacyjny w Warszawie* (Varšuvos apeliacinis teismas, Lenkija).

- 20 Netiesioginio kelių mokesčio kompensacijos sistemos taikymas baigė galioti 2011 m. birželio 30 d. Lenkijai įdiegus elektroninę kelių mokesčio rinkimo sistemą, pakeitusią vinjetes.
- 21 2012 m. rugpjūčio 31 d. Lenkijos Respublika pranešė Europos Komisijai apie priemonę, pagal kurią AW skirta finansinė kompensacija netiesioginio kelių mokesčio forma, atsižvelgiant į dėl 2005 m. liepos 28 d. įstatymo prarastas pajamas.
- 22 2014 m. rugsėjo 20 d. Komisija nusprendė pradėti oficialią tyrimo procedūrą dėl priemonės, apie kurią pranešta (toliau – sprendimas pradėti procedūrą). Šis sprendimas buvo paskelbtas 2014 m. rugsėjo 20 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 328, 2014, p. 12).
- 23 2017 m. rugpjūčio 25 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.
- 24 Pirma, dėl valstybės pagalbos buvimo Komisija nusprendė, kad dėl 2005 m. liepos 28 d. įstatymu padarytų pakeitimų, dėl kurių iš AW buvo atimta galimybė rinkti kelių mokesčių iš sunkiasvorių krovinių transporto priemonių, AW turėjo teisę į kompensaciją, tačiau jei tokia kompensacija pagerintų jos tikėtiną finansinę padėtį taip, kad viršytų kompensaciją, susijusią su tiesioginėmis šio įstatymo pakeitimų pasekmėmis, AW gautų nepagrįstą pranašumą, laikytiną valstybės pagalba.
- 25 Dėl tikrojo kelių mokesčio modelio Komisija nusprendė, kad AW turėjo remtis esamomis naujausiomis eismo srautų ir pajamų prognozėmis, pateiktomis 2004 m. WSA tyrime. Ji konstatavo, kad, palyginti su 1999 m. WSA tyrimu, 2004 m. WSA tyrime nurodyti duomenys buvo daug mažesni, kiek tai susiję su 2 ir 3 kategorijos transporto priemonių eismo srautu, o tikrojo kelių mokesčio optimalūs tarifai – daug mažesni 2–4 kategorijos transporto priemonėms. Ji manė, kad 1999 m. WSA studija grindžiamas tikrojo kelių mokesčio modelio naudojimas lėmė didesnę VGN, nei buvo galima teisėtai tikėtis tuo metu, kai 2005 m. liepos 28 d. įstatymu buvo padaryti pakeitimai, todėl kompensacija, mokama didesnių netiesioginio kelių mokesčio forma, buvo perteklinė.
- 26 Dėl netiesioginio kelių mokesčio tarifų patikrinimo Komisija manė, kad Lenkijos Respublika prisiėmė eismo srautų raidos riziką laikotarpiu nuo netiesioginio kelių mokesčio sistemos nustatymo iki 2007 m. patikrinimo. Vis dėlto ji pritarė šiam patikrinimo mechanizmui, nes jis leido nustatyti tokio dydžio netiesioginio kelių mokesčio tarifus, kad būtų išvengta pernelyg didelės kompensacijos mokėjimo. Komisija taip pat pažymėjo, kad patikrinimas buvo atliktas atsižvelgiant į trumpą laikotarpį, palyginti su visu koncesijos susitarimo galiojimo laikotarpiu, tačiau jo trukmė buvo pakankama, kad susitarimo šalys galėtų surinkti realius eismo srautų duomenis ir tuo remdamosi parengti patikimas eismo srautų prognozes.
- 27 Dėl permokos apskaičiavimo Komisija nusprendė, kad *PwC* aktualizuotas tikrojo kelių mokesčio modelis, kurį ji naudojo savo ataskaitoje (toliau – *PwC* tikrojo kelių mokesčio modelis), apima 2004 m. WSA tyrime pateiktus eismo srautų ir pajamų prognozes ir teisingai atspindi 2005 m. liepos 28 d. įstatymo priėmimo dieną atnaujintas prognozes. Ji nusprendė, kad *PwC* tikrojo kelių mokesčio modelyje nustatyta 7,42 % dydžio VGN gali būti laikoma VGN, kurios AW galėjo tikėtis prieš pat šiuo teisės aktu padarytus pakeitimus. Ji nusprendė, kad, palyginus su *PwC*

tikrojo kelių mokesčio modelyje nustatyta 7,42 % dydžio VGN, AW derybose naudota 10,77 % dydžio VGN yra per didelė. Be to, ji pažymėjo, kad vinjetės modelyje nustatyta 8,20 % VGN buvo didesnė už 7,42 %.

- 28 Komisija konstatavo, kad nustatydamą permoką už laikotarpį nuo 2005 m. rugsėjo mėn. iki 2007 m. spalio mėn. iki patikrinimo *PwC* naudojo vinjetės modelį, kad perskaičiuotų netiesioginio kelių mokesčio tarifus, kuriuos reikėjo taikyti nuo 2005 m. rugsėjo mėn., kad būtų pasiekta 7,42 % VGN. Ji pažymėjo, kad kompensacijos suma, nustatyta remiantis perskaičiuotais netiesioginio kelių mokesčio tarifais, buvo palyginta su AW faktiškai atliktais mokėjimais. Ji nusprendė, kad šiuo laikotarpiu permoka siekė maždaug 64,7 mln. EUR.
- 29 Komisija konstatavo, kad siekdama nustatyti permoką už laikotarpį po patikrinimo, t. y. nuo 2007 m. lapkričio mėn. iki 2011 m. birželio mėn., *PwC* taikė patikrinimo modelį, kad perskaičiavus netiesioginio kelių mokesčio tarifus būtų pasiekta 7,42 % VGN. Ji pažymėjo, kad kompensacijos suma, apskaičiuota remiantis perskaičiuotais netiesioginio kelių mokesčio tarifais, buvo palyginta su AW faktiškai atliktais mokėjimais. Ji nusprendė, kad šiuo laikotarpiu permoka siekė maždaug 159 mln. EUR.
- 30 Komisija atmetė AW argumentą, kad rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo kriterijus yra tenkinamas.
- 31 Antra, Komisija nusprendė, kad kadangi kompensacija AW buvo suteikta prieš pranešant apie šią priemonę Komisijai, Lenkijos Respublika nesilaikė SESV 108 straipsnio 3 dalyje numatyto draudimo, todėl suteikta pagalba yra neteisėta. Be to, ji padarė išvadą, kad ši pagalba yra nesuderinama su vidaus rinka, todėl ją reikia susigrąžinti, siekiant atkurti padėtį rinkoje iki jos suteikimo.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 32 2017 m. lapkričio 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo AW ieškinį, kuriuo ji prašė panaikinti ginčijamą sprendimą.
- 33 Grįsdama ieškinį AW iš esmės nurodė šešis pagrindus, grindžiamus, pirma, teisės dalyvauti administracinėje procedūroje pažeidimu, antra, SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu dėl to, kad buvo panaudotas klaidingas kriterijus vertinant, ar suteiktas ekonominis pranašumas, ir jis taikytas akivaizdžiai klaidingai, trečia, SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu dėl neteisingo privataus investuotojo kriterijaus taikymo ir netinkamo motyvavimo, ketvirta, tuo, kad Komisija savo išvadą dėl pagalbos nesuderinamumo grindė klaidingais argumentais, penkta, akivaizdžia vertinimo klaida apskaičiuojant valstybės pagalbos sumą ir, šešta, nepakankamu ginčijamo sprendimo motyvavimu.
- 34 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

- 35 AW Teisingumo Teismo prašo:
 - panaikinti skundžiamą sprendimą,

- panaikinti ginčijamą sprendimą arba gražinti bylą iš naujo nagrinėti Bendrajam Teismui ir
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 36 Komisija Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš AW bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 37 Grįsdama apeliacinį skundą apeliantė remiasi keturiais pagrindais.

Dėl pirmojo pagrindo

- 38 Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas, susijęs su AW procesinėmis teisėmis, grindžiamas teisės klaida, įrodymų iškraipymu ir motyvavimo stoka. Komisija ginčija AW argumentus ir siūlo Teisingumo Teismui atmesti šį pagrindą pakeičiant motyvus.

Šalių argumentai

– Dėl apeliaciniame skunde pateiktų AW argumentų

- 39 AW mano, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 60 punkte teisingai nusprendė, jog Komisija jai nesuteikė tinkamos galimybės dalyvauti administracinėje procedūroje, o tai yra esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimas ir jo vieno užtenka panaikinti ginčijamam sprendimui. Tačiau to sprendimo 61 punkte jis klaidingai teigė, kad norint panaikinti šį sprendimą būtina įrodyti, kad suteikus jai tokią galimybę Komisijos teisinė analizė būtų galėjusi būti kitokia. Taigi Bendrasis Teismas taikė klaidingą teisinį kriterijų, todėl padarė teisės klaidą. Be to, sprendimo 63, 64, 67 ir 68 punktuose išdėstyti Bendrojo Teismo argumentai yra netinkami, prieštaringi ir jais iškraipomi įrodymai.
- 40 Šiuo klausimu AW visų pirma pažymi, kad sprendimo pradėti procedūrą 76–78 konstatuojamosiose dalyse teigiama, jog netiesioginis kelių mokestis turi būti apskaičiuojamas pagal naujausias eismo srautų prognozes ir kad Komisija 2004 m. WSA tyrimą laikė naujausiu tyrimu. Tačiau pastabose dėl sprendimo pradėti procedūrą AW nurodė, kad bendrovės *Faber Maunsell* 2005 m. atliktas tyrimas (toliau – 2005 m. FM tyrimas) yra naujausias. Komisija ir Lenkijos Respublika diskutavo dėl šio tyrimo svarbos tada, kai Bendrasis Teismas nusprendė, kad AW turi turėti galimybę iš naujo pateikti savo pastabas. Jei AW būtų galėjusi pateikti įrodymų, patvirtinančių, kad, priešingai, nei Komisija manė po šio nuomonių pasikeitimo, šį tyrimą galima naudoti, Komisija būtų turėjusi į jį atsižvelgti kaip į naujausią tyrimą, todėl VGN lygis prieš pat 2005 m. liepos 28 d. įstatymu padarytus pakeitimus (toliau – realaus kelių mokesčio VGN) galėjo būti nustatytas 8,2 % dydžio arba didesnis už šią normą, ir nebūtų buvę nei pranašumo, nei valstybės pagalbos, o procedūros baigtis būtų buvusi kita.
- 41 Toliau AW teigia, kad skundžiamo sprendimo 67 punkte Bendrasis Teismas iškraipė jos argumentus, kurie faktiškai buvo susiję su galimybės pateikti pastabas dėl Lenkijos Respublikos argumentų nebuvimu. Be to, jei šis punktas turėtų būti aiškinamas taip, kad Komisijos argumentuose nebuvo atsižvelgta į 2005 m. FM tyrimą, reikėtų manyti, kad Bendrasis Teismas iškraipė ginčijamo sprendimo turinį ir prieštaravo savo teiginiui, kad Komisija ketino naudoti

naujausius duomenis. Tačiau jei šis punktas turėtų būti aiškinamas taip, kad, atsižvelgiant į AW procesines teises, reikia bendrai atskirti Komisijos „teigiamus pareiškimus“ (2004 m. WSA tyrimas yra „naujausias“ tyrimas) ir „neigiamus pareiškimus“ (2005 m. FM tyrimas turi būti atmestas), reikėtų konstatuoti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

- 42 Galiausiai procedūros baigtis taip pat būtų galėjusi būti kitokia, jei AW būtų turėjusi galimybę pateikti savo pastabas dėl 6 priede numatytos netiesioginio kelių mokesčio sistemos tariamai trumpalaikio pobūdžio, remdamasi, be kita ko, tuo, kad šis argumentas prieštarauja šio priedo 4 straipsniui. Iš tiesų, nors ginčijamame sprendime šis argumentas neminimas, Komisija jį vis dėlto nurodė pirmojoje instancijoje, pabrėždama, kad dėl 6 priede numatytos netiesioginio kelių mokesčio sistemos tariamai trumpalaikio pobūdžio bet kokia infliacijos ar valiutos kurso rizika yra nedidelė. Kadangi per posėdį Bendrajame Teisme šiuo klausimu Komisija nepateikė jokių kitų argumentų, reikia manyti, kad ji šį argumentą jau buvo pateikusi per administracinę procedūrą.
- 43 Komisija iš karto atsikerta, kad AW teiginys, jog dalyvavimas administracinėje procedūroje yra esminis procedūrinis reikalavimas, grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Be to, priešingai nei esminis procedūrinis reikalavimas paskelbiant sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą pakviesti suinteresuotuosius asmenis pateikti pastabas, suinteresuotųjų asmenų teisė dalyvauti administracinėje procedūroje tiek, kiek tai yra tinkama, yra ne toks esminis procedūrinis reikalavimas, o subjektyvi teisė, kurios apimtis gali priklausyti nuo atitinkamo suinteresuotojo asmens padėties ir bylos aplinkybių. Vadinas, jei galimybės nesudarymas pagalbos gavėjui iš naujo pateikti savo pastabas turėtų būti laikomas procedūros pažeidimu, *quod non*, tada, pasak Komisijos, skundžiamo sprendimo 61 ir paskesniuose punktuose Bendrojo Teismo taikytas kriterijus būtų teisingas.
- 44 Dėl šio sprendimo 40 punkte apibendrintų AW argumentų Komisija pažymi, kad AW siūlo ne kitokį teisinį samprotavimą, o tik kitokį rezultatą dėl to, kad atliekant tuos pačius skaičiavimus buvo naudoti skirtingi skaičiai, bet tai negali įrodyti, kad Bendrasis Teismas akivaizdžiai iškraipė įrodymus. AW tvirtina, kad jeigu jai būtų leista dalyvauti pasikeičiant nuomonėmis su Lenkijos Respublika, Komisijos analizės rezultatas būtų buvęs kitoks. Komisijos teigimu, šiuo argumentu iš tikrųjų siekiama ginčyti faktinių aplinkybių vertinimą, o tai nepatenka į Teisingumo Teismo apeliaciniame procese vykdomos kontrolės sritį.
- 45 Dėl AW argumentų, apibendrintų šio sprendimo 41 ir 42 punktuose, Komisija primena, jog nebūtina, kad skundžiamo sprendimo motyvuose būtų analizuojamas kiekvienas Bendrajam Teismui pateiktas argumentas, kad kaltinimas, jog nepaminėtas tam tikras elementas, kuriuo rėmėsi ieškovė, nėra tinkamas pagrindas, todėl šio sprendimo 41 ir 42 punktuose apibendrinti teiginiai yra nereikšmingi. Be to, pasak Komisijos, AW pripažįsta, kad ginčijamame sprendime neminimas 6 priede numatytos netiesioginio kelių mokesčio sistemos tariamas trumpalaikiškumas. Bendrasis Teismas tik padarė išvadą, kad AW procesinio pobūdžio argumentas yra nereikšmingas, nes punktas, kuriuo ji grindė savo teisę būti išklausyta, neįėjo į ginčijamo sprendimo motyvų dalį.
- 46 Lenkijos Respublika tvirtina, kad, priešingai, nei teigia AW, po sprendimo pradėti procedūrą paskelbimo ji galėjo pateikti rašytines ir žodines pastabas 2015 m. sausio 27 d. Komisijai pateiktame rašte ir 2015 m. lapkričio 24 d. ir 2017 m. kovo 21 d. su šia institucija vykusiuose susitikimuose. Šiuo klausimu ji pabrėžia, jog atsižvelgiant į tai, kad pagalbos gavėjai yra tik procedūros suinteresuotosios šalys ir negali savarankiškai ginčyti Komisijos veiksmų per administracinę procedūrą, kad sprendime pradėti procedūrą nėra klaidų, kurias reikėtų ištaisyti, ir kad Lenkijos Respublika per oficialią tyrimo procedūrą nepateikė naujų įrodymų, Komisija

suteikė AW didesnę galimybę pateikti pastabas, nei to reikalauja jos pareigos. Konkrečiai kalbant, AW galėjo pateikti pastabų dėl 2005 m. FM tyrimo reikšmingumo ir poveikio VGN apskaičiavimo metodui, kai jį pateikė Komisijai, tačiau tiek Komisijoje, tiek Bendrajame Teisme ji pageidavo remtis 1999 m. WSA tyrimu.

– *Dėl Komisijos prašymo pakeisti motyvus*

- 47 Komisija mano, kad skundžiamo sprendimo 58–60 punktuose pateikti argumentai yra teisiškai klaidingi, nes AW, kaip nagrinėjamos pagalbos priemonės naudotoja, yra „suinteresuotoji šalis“, kaip tai suprantama pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį, kuri, remiantis jurisprudencija, negali remtis teise į gynybą, negali kaip valstybė narė dalyvauti teisiniuose ginčuose su Komisija ir turi tik teisę dalyvauti administracinėje procedūroje tiek, kiek tai tinkama atsižvelgiant į bylos aplinkybes. Taigi, nusprendamas, kad Komisija turėjo iš naujo suteikti AW galimybę pateikti savo pastabas, Bendrasis Teismas pažeidė šią jurisprudenciją.
- 48 Skundžiamo sprendimo 63 punkte konstatavęs, kad sprendimas pradėti procedūrą leido AW pasinaudoti teise pateikti pastabas, Bendrasis Teismas turėjo pripažinti, kad šios bylos aplinkybėmis Komisijos neturi daryti dar kažką daugiau. Konkrečiai kalbant, skirtingi AW ir Lenkijos Respublikos interesai negali būti pagrindas suteikti AW teisių, panašių į šios valstybės narės turimas teises. Nei nuomonių pasikeitimo su Lenkijos Respublika trukmė, nei intensyvumas nebuvo neįprasti ir jie bet kuriuo atveju nėra pagrindas suteikti AW papildomų teisių. Manydamas, kad Komisija turėjo suteikti AW teisę komentuoti šios valstybės narės pastabas, Bendrasis Teismas iš esmės suteikė jai teisę dalyvauti rungimosi principu grindžiamoje diskusijoje ir iškreipė procedūrą, pagal kurią tik valstybei narei suteikiama galimybė komentuoti kitų suinteresuotųjų asmenų pateiktą informaciją.
- 49 AW teigia, kad Komisija nesiremia teisės klaida, o nenurodydama iškreipimo tik ginčija Bendrojo Teismo atliktą faktų vertinimą, jog šios bylos aplinkybėmis reikėjo, kad AW galėtų pateikti papildomų pastabų. Kadangi tokio vertinimo kontrolė nepriklauso Teisingumo Teismo kompetencijai, o atsakovės neprašė grąžinti bylos Bendrajam Teismui, Komisijos prašymas yra nepriimtinas, o į jį atsižvelgęs Teisingumo Teismas turėtų priimti sprendimą *ultra petita*. Be to, Komisija atskirai išnagrinėjo įvairius veiksnius, o Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 58 punkte bendrai išnagrinėjo konkrečias šios bylos aplinkybes. Maža to, Bendrasis Teismas netvirtino, kad AW turėjo būti suteikta galimybė pateikti pastabų dėl visos perduotos informacijos, o paprasčiausias papildomų pastabų pateikimas, atsižvelgiant, be kita ko, į tai, kad ji išsamiai nesusipažino su bylos medžiaga, nelaikytinas rungimosi principu grindžiamu nuomonių pasikeitimu ir neatitinka šioje srityje valstybėms narėms suteiktų teisių.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 50 Pirma, dėl šio sprendimo 40 ir 41 punktuose apibendrintų argumentų, susijusių su įrodymų iškreipimu ir motyvavimo stoka, reikia priminti, kad apeliaciniame procese Teisingumo Teismo vykdoma kontrolė siekiama, be kita ko, patikrinti, ar Bendrasis Teismas pakankamai atsakė į visus ieškovo argumentus (2014 m. spalio 22 d. Sprendimo *British Telecommunications / Komisija*, C-620/13 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2309, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 51 Skundžiamo sprendimo 60 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad to sprendimo 58 punkte nurodytomis konkrečiomis aplinkybėmis Komisija turėjo iš naujo suteikti AW galimybę pateikti pastabas.
- 52 Ginčijamo sprendimo 61 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad dėl tos aplinkybės, jog Komisija nesuteikė AW galimybės dalyvauti diskusijose su Lenkijos Respublika po to, kai buvo priimtas sprendimas pradėti procedūrą, kad ir kaip būtų gaila, negali būti panaikintas ginčijamas sprendimas, nes šios bylos aplinkybėmis, jeigu tokia galimybė ir būtų buvusi suteikta, Komisijos šiame sprendime atliktas teisinis vertinimas nebūtų galėjęs būti kitoks.
- 53 To sprendimo 67 punkte Bendrasis Teismas šiuo klausimu pažymėjo, kad „ieškovės argumentas, jog sprendime pradėti procedūrą, priešingai nei [ginčijamame] sprendime, neminimas [2005 m. FM tyrimas], negali būti priimtas, nes [ginčijamo] sprendimo 138 konstatuojamojoje dalyje Komisija paminėjo šį tyrimą, tačiau tik tam, kad nuspręstų, jog šiuo tyrimu negalima remtis apskaičiuojant projekto VGN“. Jis pridūrė, kad taip Komisija „tik atmetė kaip nereikšmingą pačios ieškovės pastabose nurodytą tyrimą [ir kad] šiomis aplinkybėmis Komisijos negalima kaltinti sprendime pradėti procedūrą nenurodžius [2005 m. FM] tyrimo“.
- 54 Taigi šiuo 67 punktu buvo siekiama atsakyti į ieškinio pirmojoje instancijoje 39 punkte pateiktus argumentus, kurie suformuluoti taip:
- „<...> jei ieškovei būtų pranešta apie Komisijos nuomonę, kad 2005 m. [FM] tyrimas yra nepatikimas <...>, nes ji turėjo remtis tik eismo srautų, o ne pajamų prognozėmis, ieškovė būtų galėjusi įrodyti, kad šis teiginys yra akivaizdžiai klaidingas. Negalima atmesti galimybės, kad tada Komisija būtų turėjusi kitą nuomonę dėl 2005 m. [FM] tyrimo reikšmės, kuri būtų paveikusi visą jos vertinimą. Be to, jei ieškovė būtų žinojusi, kad Komisija sutinka su PwC padarytų finansinių modelių (modelių, į kuriuos Komisija negalėjo atsižvelgti prieš priimdama sprendimą pradėti procedūrą) pakeitimais, būtų bandžiusi ginčyti tokį sprendimą. Kadangi Komisija PwC ataskaitai suteikė didelę svarbą, argumentai, kurie mažina šios ataskaitos patikimumą, gali turėti įtakos Komisijos tyrimo baigčiai.“
- 55 Iš kartu skaitomų skundžiamo sprendimo 67 punkto ir ieškinio 39 punkto, nurodytų šio sprendimo 53 ir 54 punktuose, matyti, kad AW teisingai Teisingumo Teisme tvirtina, jog Bendrasis Teismas iškraipė jos argumentus dėl galimybės pateikti pastabas dėl Lenkijos Respublikos argumentų nebuvimo. Konkrečiai kalbant, AW tvirtino, kad jeigu būtų turėjusi tokią galimybę, būtų galėjusi įrodyti, kad 2005 m. FM tyrimas yra naudotinas ir reikšmingas.
- 56 Kadangi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 60 ir 61 punktuose nusprendė, pirma, kad Komisija turėjo suteikti AW galimybę pateikti savo pastabas, ir, antra, kad ginčijamame sprendime Komisijos atlikta teisinė analizė nebūtų galėjusi būti kitokia, jis negalėjo atsisakyti priimti konkrečios pozicijos dėl šio sprendimo 54 punkte priminto argumento. Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas šiuo aspektu nepakankamai motyvavo savo sprendimą.
- 57 Taigi, nesant reikalo nagrinėti, ar skundžiamo sprendimo 67 punkte išdėstyti Bendrojo Teismo argumentai iškraipo įrodymus, reikia konstatuoti, kad šiame punkte padaryta teisės klaida.
- 58 Remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, jei Bendrojo Teismo sprendimo motyvuose kalbama apie Sąjungos teisės pažeidimą, o to sprendimo rezoliucinė dalis grindžiama kitais teisiniais motyvais, dėl tokio pažeidimo šis sprendimas neturi būti panaikintas, tačiau reikia

pakeisti jo motyvus (2018 m. lapkričio 6 d., (2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci*, C-622/16 P à C-624/16 P, EU:C:2018:873, 48 punktas).

- 59 Tokiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti Komisijos prašymą pakeisti motyvus, kuriuo ši institucija, priešingai, nei teigia AW, tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog AW per administracinę procedūrą turėjo būti antrą kartą išklaudyta.
- 60 Reikia priminti, kad valstybės pagalbos kontrolės procedūra, remiantis bendra jos struktūra, yra procedūra, pradėta prieš valstybę narę, kuri, atsižvelgiant į jos įsipareigojimus pagal Sąjungos teisę, yra atsakinga už pagalbos teikimą. Siekdama užtikrinti teisę į gynybą Komisija negali sprendime prieš valstybę narę remtis informacija, jeigu tai valstybei narei nebuvo leista pateikti pastabų dėl tokios informacijos (2020 m. kovo 11 d. Sprendimo *Komisija / Gmina Miasto Gdynia ir Port Lotniczy Gdynia Kosakowo*, C-56/18 P, EU:C:2020:192, 73 punktas).
- 61 Pagal suformuotą jurisprudenciją įmonės, kurios gali būti valstybės pagalbos gavėjos, laikomos suinteresuotosiomis šalimis, ir Komisija privalo per SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatytą tyrimo etapą paraginti jas pateikti pastabas (2020 m. kovo 11 d. Sprendimo *Komisija / Gmina Miasto Gdynia ir Port Lotniczy Gdynia Kosakowo*, C-56/18 P, EU:C:2020:192, 70 punktas).
- 62 Nors šios suinteresuotosios šalys negali pasinaudoti teise į gynybą, jos turi teisę dalyvauti Komisijos vykdomoje administracinėje procedūroje tiek, kiek yra tinkama atsižvelgiant į nagrinėjamo atvejo aplinkybes (2020 m. kovo 11 d. Sprendimo *Komisija / Gmina Miasto Gdynia ir Port Lotniczy Gdynia Kosakowo*, C-56/18 P, EU:C:2020:192, 71 punktas).
- 63 Iš SESV 108 straipsnio 2 dalies matyti, kad nusprendusi pradėti oficialią tyrimo procedūrą dėl pagalbos projekto Komisija turi suinteresuotosiems šalims, tarp kurių yra viena ar kelios susijusios įmonės, sudaryti sąlygas pateikti pastabas. Ši taisyklė yra esminis procedūrinis reikalavimas (2008 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Komisija / Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, EU:C:2008:709, 55 punktas).
- 64 Šiuo klausimu taikydamas SESV 108 straipsnio 2 dalį Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad pranešimo paskelbimas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* yra tinkama priemonė pranešti visoms suinteresuotosioms šalims apie procedūros pradžią. Tokiu pranešimu siekiama iš jų gauti visą informaciją, kuri padėtų Komisijai imtis tolesnių veiksmų. Tokia procedūra valstybėms narėms ir suinteresuotiems asmenims taip pat užtikrina galimybę būti išklaudytiems (2020 m. kovo 11 d. Sprendimo *Komisija / Gmina Miasto Gdynia ir Port Lotniczy Gdynia Kosakowo*, C-56/18 P, EU:C:2020:192, 72 punktas).
- 65 Per valstybės pagalbos kontrolės procedūrą kitos suinteresuotosios šalys, išskyrus aptariamą valstybę narę, atlieka tik pirmesniame punkte minėtą vaidmenį ir negali pačios dalyvauti diskusijose su Komisija taip, kaip tai gali daryti ta valstybė narė (2020 m. kovo 11 d. Sprendimo *Komisija / Gmina Miasto Gdynia ir Port Lotniczy Gdynia Kosakowo*, C-56/18 P, EU:C:2020:192, 74 punktas).
- 66 Be to, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad jei teisinė tvarka, pagal kurią valstybė narė pateikė pranešimą apie planuojamą pagalbą, pasikeičia prieš Komisijai priimant sprendimą, pastaroji, priimdama sprendimą pagal naujas taisykles, o tai daryti ji privalo, turi paprašyti suinteresuotųjų šalių išdėstyti savo nuomonę dėl tos pagalbos suderinamumo su naujosiomis

taisyklėmis. Kitaip yra tik tada, kai pagal naująją teisinę tvarką nėra esminių pakeitimų anksčiau galiojusios teisinės tvarkos atžvilgiu (2008 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Komisija / Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, EU:C:2008:709, 56 punktas).

- 67 Vis dėlto procedūrinis pažeidimas lemia viso sprendimo ar jo dalies panaikinimą tik tuo atveju, jei nustatyta, kad, nesant šio pažeidimo, to sprendimo turinys būtų buvęs kitoks (2020 m. kovo 11 d. Sprendimo *Komisija / Gmina Miasto Gdynia ir Port Lotniczy Gdynia Kosakowo*, C-56/18 P, EU:C:2020:192, 80 punktas).
- 68 Teisingumo Teismas dėl suinteresuotųjų šalių procesinių teisių yra nusprendęs, kad, kai teisinė tvarka pasikeičia po to, kai Komisija suteikė suinteresuotosioms šalims galimybę pateikti pastabas prieš jai priimant sprendimą dėl pagalbos projekto, ir kai ji grindžia šį sprendimą nauja teisine tvarka, neparaginusį šalių pateikti pastabų dėl šios tvarkos, vien teisinės tvarkos, pagal kurią toms šalims buvo suteikta galimybė pateikti pastabas, ir teisinės tvarkos, kuria grindžiamas šis sprendimas, skirtumai savaime negali lemti to sprendimo panaikinimo. Iš tiesų, nors aptariamoms teisinės tvarkos pasikeitė, kyla klausimas, ar, atsižvelgiant į šiai bylai reikšmingas tų tvarkų nuostatas, tas pakeitimas galėjo pakeisti ginčijamo sprendimo prasmę (2020 m. kovo 11 d. Sprendimo *Komisija / Gmina Miasto Gdynia ir Port Lotniczy Gdynia Kosakowo*, C-56/18 P, EU:C:2020:192, 81 punktas).
- 69 Iš šios jurisprudencijos, be kita ko, matyti, kad tai, jog Komisija nepasiūlė suinteresuotosioms šalims pateikti savo pastabų dėl teisinės tvarkos pasikeitimo, pavyzdžiui, to, kad per administracinę procedūrą valstybės pagalbos srityje įsigaliojo gairės, kurias ši institucija ketina taikyti sprendime, kuriuo užbaigiama ši procedūra, nėra esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimas.
- 70 Kaip teisingai nurodo Komisija, šie argumentai *a fortiori* galioja šiuo atveju neleidus nagrinėjamos priemonės naudą gavėjui pareikšti nuomonės dėl atitinkamos valstybės narės pastabų, susijusių su jo pateikta informacija.
- 71 Be to, nors, kaip pripažįsta Komisija, gali susidaryti situacijos, kai naujų ar skirtingų faktų, palyginti su nurodytaisiais sprendime pradėti procedūrą, nustatymas arba esminių bylai svarbių teisės aktų pakeitimas gali reikalauti labiau įtraukti į procedūrą suinteresuotuosius asmenis ar net paskelbti papildomą ar ištaisytą sprendimą pradėti procedūrą, šioje byloje neegzistuoja nė viena iš šių situacijų.
- 72 Konkrečiai kalbant, skundžiamo sprendimo 58 ir 59 punktuose Bendrojo Teismo nurodytos aplinkybės nesuteikia pagrindo nustatyti Komisijai pareigą suteikti AW galimybę pakomentuoti Lenkijos Respublikos pastabas, nes toks komentavimas prilygtų Komisijoje vykstančioms rungtyniškumo principu grindžiamoms diskusijoms su šia valstybe nare.
- 73 Antra, iš šio sprendimo pirmesniame punkte padarytos išvados, kad šios bylos aplinkybės nesuteikia pagrindo nustatyti Komisijai pareigą suteikti AW galimybę pakomentuoti Lenkijos Respublikos pastabas, matyti, kad šio sprendimo 39 ir 42 punktuose apibendrinti teisės klaidai grindžiami AW argumentai turi būti atmesti kaip nereikšmingi.
- 74 Iš tiesų, jei tokios pareigos nenustatyta, kaip šiuo atveju, reikia konstatuoti, kad neįkyla klausimo, ar Komisijos atlikta teisinė analizė būtų galėjusi būti kitokia, jei būtų buvusi suteikta teisė komentuoti atitinkamos valstybės narės pastabas.

- 75 Be to, iš šio sprendimo 67 punkte primintos teismo praktikos matyti, kad, priešingai, nei teigia AW, šis Bendrojo Teismo pasirinktas teisinis kriterijus pats savaime nėra klaidingas.
- 76 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia pritarti Komisijos prašymui pakeisti motyvus ir atmesti pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą.

Dėl antrojo ir trečiojo pagrindų

- 77 Antrąjį pagrindą, grindžiamą privataus investuotojo kriterijumi, sudaro keturios dalys.
- 78 Trečiąjį pagrindą, grindžiamą ekonominio pranašumo buvimu, sudaro dvi dalys.

Dėl antrojo ir trečiojo pagrindų pirmųjų dalių

- 79 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje, susijusioje su infliacijos ir valiutos kurso rizikomis, AW teigia, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į privataus investuotojo kriterijų, pakeitė ginčijamo sprendimo motyvus savaisiais ir perkėlė įrodinėjimo pareigą.
- 80 Trečiojo pagrindo pirmoje dalyje, susijusioje su šių rizikų perkėlimo reikšmingumu, AW remiasi netinkamu šio kriterijaus taikymu vertinant ekonominės naudos buvimą, ginčijamo sprendimo motyvų pakeitimą motyvais, įrodinėjimo naštos perkėlimu ir motyvavimo stoka.

– Šalių argumentai

- 81 Apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmoje dalyje AW primena, kad skundžiamo sprendimo 110–112 ir 170 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, jog Komisija teisingai manė, kad hipotetinis privatus investuotojas nebūtų atsižvelgęs į per administracinę procedūrą AW nurodytos valiutos kurso ir infliacijos rizikų perkėlimą, motyvuodama tuo, kad susitariančiosios šalys to neaptarė ir kad dėl to atsiradę nepatogumai AW ir net privalumai Lenkijos Respublikai nebuvo įrodyti.
- 82 Vis dėlto Bendrasis Teismas, nagrinėdamas tik 6 priede susitariančiųjų šalių numatytas galimybes, neatsižvelgė į tai, kad privataus investuotojo kriterijaus nagrinėjimas būtinai turi apimti visas galimybes, kurias esant tokiai situacijai protingai numatė privatus ūkio subjektas. Be to, nors sutartyje, be abejo, nustatoma galutinė jos šalių pozicija, joje iš esmės nenurodomi visi motyvai, dėl kurių jos sudarė sutartį. Šiuo atveju bylos medžiagoje esantys įrodymai patvirtina, kad susitariančiosios šalys buvo informuotos, joms padėjo ekspertai ir jos galėjo suprasti maksimalios netiesioginio kelių mokesčio tarifų ribos poveikį, taip pat netiesioginio kelių mokesčio sistemos ir realaus kelių mokesčio sistemos skirtumus. Iš bylos medžiagos taip pat matyti, kad ši maksimali riba buvo numatyta 6 priedo 1 priedo 4 punkto priešpaskutinėje pastraipoje. Taigi reikia manyti, kad Bendrasis Teismas iškraipė šiuos įrodymus, nes susitarimo šalys iš principo tariasi dėl sutarties sąlygos.
- 83 Nusprendęs, kad Komisija neprivalėjo nagrinėti rizikų perkėlimo, nes šios rizikos esą nebuvo įrodytos, Bendrasis Teismas perkėlė įrodinėjimo pareigą, nes Komisija turi įrodyti, kad pagalbos gavėjas iš hipotetinio privataus investuotojo akivaizdžiai negavo panašių lengvatų, ir turi atsižvelgti į informaciją, galinčią daryti nemenką įtaką privataus ūkio subjekto, kuris yra

vidutiniškai apdairus ir rūpestingas ir kurio padėtis kuo artimesnė valstybės padėčiai, sprendimų priėmimo procesui. Vadinasi, Komisija privalėjo įrodyti, kad privatus investuotojas *a priori* nelaikė tokios informacijos reikšminga.

- 84 Taigi, AW manymu, Bendrasis Teismas turėjo nustatyti, ar Komisija atsižvelgė į visą turimą informaciją ir ar ginčijamo sprendimo motyvuose nagrinėjamas valiutos kurso ir infliacijos rizikų perkėlimas. Tačiau skundžiamame sprendime vietoj tokio patikrinimo, pakeičiant motyvus, užpildyta ginčijamame sprendime esanti spraga šiuo klausimu. Iš tiesų skundžiamo sprendimo 110–112 punktuose pateikti argumentai nesusiję su jokių ginčijame sprendime pateiktu vertinimu.
- 85 Be to, kadangi valiutos kurso ir infliacijos rizikos daro tiesioginį poveikį mokėtinų sumų dydžiui ir galimybei finansuoti tokias sumas per visą koncesijos laikotarpį, akivaizdu, kad tai yra veiksnys, galintis turėti didelės įtakos privataus ūkio subjekto sprendimų priėmimo procesui, todėl Bendrasis Teismas netinkamai taikė privataus investuotojo kriterijų, remdamasis investuotoju, kuris nesirūpina savo pelnu ir jam kylančiomis rizikomis.
- 86 Galiausiai AW mano, kad skundžiamo sprendimo 112 punkte nurodyti motyvai yra netinkami, nes iš šio punkto aiškiai nematyti, ar Bendrasis Teismas nusprendė, kad valiutos kurso ir infliacijos rizikos Lenkijos Respublikai buvo perkeltos ne tik tada, kai svyravimai buvo žemiau numatytos absoliučios viršutinės netiesioginio kelių mokesčio tarifo ribos, bet ir tada, kai jie pakilo aukščiau šios ribos, *quod non*; tokiu atveju Bendrasis Teismas iškraipė byloje esančius įrodymus, nes absoliuti riba joje yra aiškiai numatyta. Jokia kita tame punkte nurodyta aplinkybė negali patvirtinti Bendrojo Teismo padarytos išvados.
- 87 Trečiojo apeliacinio skundo pagrindo pirmoje dalyje AW tvirtina, kad Bendrojo Teismo vertinant šioje byloje taikytiną privataus investuotojo kriterijų padarytos klaidos taip pat susijusios plačiąja prasme su ekonominiu pranašumu, kaip jis suprantamas pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, buvimu. Dėl klaidų, kurias Bendrasis Teismas padarė skundžiamo sprendimo 110–112 punktuose, AW remiasi to sprendimo 81–86 punktuose apibendrintais savo argumentais, įrodančiais netinkamą šio kriterijaus taikymą, motyvavimo stoka, motyvų pakeitimu ir įrodinėjimo pareigos perkėlimu.
- 88 Be to, skundžiamo sprendimo 112 punkto dviejuose paskutiniuose sakiniuose Bendrasis Teismas atliko sudėtingą ekonominį vertinimą, kuris viršija jo kontrolės įgaliojimus, dėl to jis turėjo pakeisti Komisijos, kuri ginčijamame sprendime nenagrinėja paskutinių dviejų sakinių turinio, motyvus savaisiais. Be to, šiame punkte pateikti argumentai negali pagrįsti Bendrojo Teismo išvados ir iškraipo įrodymus, nes sunkiasvorės krovininės transporto priemonės generuoja 81 % AW pajamų, o Bendrasis Teismas nepaaiškina, kaip netiesioginio kelių mokesčio sistemos trūkumą, darantį įtaką šioms pajamoms, galėtų panaikinti tai, kad šis trūkumas nepaliečia 19 % AW pajamų.
- 89 Kadangi AW pirmojoje instancijoje pateikti argumentai susiję su netiesioginio kelių mokesčio sistemos trūkumais, kurie neįtraukti į VGN apskaičiavimą, tačiau vis dėlto turi įtakos jos finansinei padėčiai, Bendrojo Teismo argumentai dėl šios sistemos trūkumų, kurie buvo įtraukti į šį apskaičiavimą, yra nereikšmingi. AW teigimu, reikia atsakyti į klausimą, ar, AW požiūriu, VGN, kuri yra didesnė, tačiau kelia didesnę valiutos kurso ir infliacijos riziką, yra ekonomiškai naudingesnė nei mažesnė, tačiau mažesnę infliacijos ir valiutos kurso riziką kelianti VGN. Į šį klausimą neįmanoma atsakyti neįvertinus netiesioginio kelių mokesčio tarifų maksimalios ribos.

90 Komisija ir Lenkijos Respublika ginčija AW argumentus. Komisija visų pirma mano, kad iš skundžiamo sprendimo 110 ir 111 punktų matyti, jog 6 priede nėra jokių svarstymų dėl infliacijos ir valiutos kurso rizikos padidėjimo, kad neįrodyta, jog susitariančiosios šalys ketino atsižvelgti į tokį padidėjimą, ir kad AW pirmojoje instancijoje nurodytas vinjetės modelis nebuvo pateiktas kaip apimantis kompensavimo elementą, atitinkantį infliacijos ir valiutos kurso rizikas. Be to, tvirtinimas, kad įrodinėjimo pareiga buvo perkelta, yra nepriimtinas, nes nepagrįstas jokių pateisinančiu teisiniu argumentu. Taip pat Komisija ir Lenkijos Respublika tvirtina, kad apeliacinio skundo antrojo ir trečiojo pagrindų pirmosios dalys nėra pagrįstos.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

91 Antrojo ir trečiojo apeliacinio skundo pagrindų pirmosiose dalyse AW kaltina Bendrąjį Teismą iškraipius įrodymus ir padarius kelias teisės klaidas, susijusias su klaidingu privataus investuotojo kriterijaus taikymu, klaidingu įrodinėjimo pareigos paskirstymu, motyvų pakeitimu ir nepakankamu skundžiamo sprendimo motyvavimu.

92 Pirma, dėl tariamo įrodymų iškraipymo reikia priminti, kad iš SESV 256 straipsnio 1 dalies antros pastraipos ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos matyti, kad tik Bendrasis Teismas turi jurisdikciją, pirma, konstatuoti faktines aplinkybes, išskyrus atvejus, kai jo konstatuotų aplinkybių ir tikrovės neatitiktis matyti iš jam pateiktos bylos medžiagos, ir, antra, tokias faktines aplinkybes įvertinti (2016 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija ir Orange*, C-486/15 P, EU:C:2016:912, 97 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

93 Taigi faktinių aplinkybių vertinimas nėra Teisingumo Teismo kontrolei pateiktinas teisės klausimas, nebent būtų iškraipyti Bendrajam Teismui pateikti įrodymai (2016 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija ir Orange*, C-486/15 P, EU:C:2016:912, 98 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

94 Jeigu apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, pagal SESV 256 straipsnį, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktą jis turi aiškiai nurodyti, kokius įrodymus jis iškraipė, taip pat įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių jis, atlikdamas vertinimą, juos iškraipė. Be to, remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos, nesant reikalo iš naujo įvertinti faktinių aplinkybių ir įrodymų (2016 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija ir Orange*, C-486/15 P, EU:C:2016:912, 99 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

95 Šiuo atveju pirmasis AW nurodytas iškraipymas susijęs su skundžiamo sprendimo 110 punktu, kuriame teigiama, kad „iš 6 priedo nematyti, kad susitariančiosios šalys ketino atsižvelgti į nurodomus netiesioginio kelių mokesčio sistemos trūkumus, kuriais dabar remiasi [AW], nei juo labiau kad jos sudarė susitarimą šiuo klausimu. Šiame priede, be kita ko, nėra jokių svarstymų apie [AW] nurodytą rizikos padidėjimą“.

96 Kai AW kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis neatsižvelgė į tai, jog 6 priedo 1 priedo 4 punkto priešpaskutinėje pastraipoje yra numatyta netiesioginio kelių mokesčio tarifų viršutinė riba, ir kad susitarimo šalys aptarė šią susitarimo sąlygą, ji nenurodo iškraipymo, bet iš tikrųjų ginčija Bendrojo Teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą, kad vien šios viršutinės ribos buvimas, nesant kitų tai pagrindžiančių įrodymų, nereiškia, kad šalys atsižvelgė į šias AW nurodomas valiutos kurso ir infliacijos rizikas.

97 Taigi, kaip teisingai tvirtina Komisija, tokie AW reikalavimai yra nepriimtini apeliacinio skundo stadijoje.

98 AW nurodytas antrasis iškraipymas susijęs su skundžiamo sprendimo 112 punktu, kuris, be kita ko, suformuluotas taip:

„<...> taikant 6 priedą, netiesioginio kelių mokesčio tarifai indeksuojami atsižvelgiant į infliacijos lygio ir valiutų kursų svyravimus, be to, nuo 2007 m. rugsėjo 1 d. kas šešis mėnesius padidinami papildomu kintamuoju, vadinamu WWR. Taikydama patikrinimo mechanizmą Lenkijos Respublika taip pat prisiėmė riziką, susijusią su eismo srautų ir pajamų pokyčiais, ir užtikrino, kad VGN išliks tokio paties lygio, kokio buvo tikėtasi iki šio įstatymo pakeitimo laikotarpiu nuo 2005 m. rugsėjo 1 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. Šiomis aplinkybėmis vien tai, kad egzistuoja netiesioginio kelių mokesčio tarifų viršutinė riba, neindeksuota atsižvelgiant į infliacijos normos ir valiutų kurso svyravimus, negali būti laikoma infliacijos rizikos ir valiutos kurso rizikos perkėlimu ir „premijos“ mokėjimo ieškovei pateisinimu.“

99 Tiek, kiek AW kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis nusprendė, jog valiutos kurso ir infliacijos rizikos buvo perkeltos Lenkijos Respublikai ne tik tada, kai svyravimai buvo žemiau numatytos absoliučios viršutinės netiesioginio kelių mokesčio tarifo ribos, bet ir tada, kai jie pakilo aukščiau šios ribos, reikia konstatuoti, kad pirmesniame punkte cituotame pirmame sakinyje Bendrasis Teismas tik apibūdino 6 priede numatytą mechanizmą, kad antrajame sakinyje kalbama ne apie valiutos kurso ir infliacijos rizikas, o apie rizikas, susijusias su eismo srautų ir pajamų raida, ir kad trečiajame sakinyje yra pateiktas faktų vertinimas, grindžiamas pirmesniuose dviejuose sakiniuose nurodytais įrodymais.

100 Ši skundžiamo sprendimo ištrauka nerodo jokie įrodymų iškraipymo, o AW vėl ginčija Bendrojo Teismo nepriklausomą faktinių aplinkybių vertinimą, tačiau tai yra nepriimtina apeliacinio skundo stadijoje.

101 AW nurodytas trečiasis iškraipymas taip pat susijęs su skundžiamo sprendimo 112 punktu, ir jis, be kita ko, yra suformuluotas taip:

„<...> dėl galimybės nustatyti optimalaus lygio kelių rinkliavą nebuvimo ir negalėjimo pasinaudoti didesne grąža, nei buvo numatyta iš pradžių, reikia konstatuoti, pirma, kad [AW] galėjo laisvai nustatyti kelių rinkliavos tarifus kitoms nei vinjetes turinčioms sunkiasvorėms krovininėms transporto priemonėms, todėl galėjo pritaikyti savo komercinę strategiją prie rinkos pokyčių, ir, antra, kad ji nuo 2005 m. rugsėjo 1 d. naudojosi visomis galimybėmis padidinti savo realius tarifus sunkiasvorėms krovininėms transporto priemonėms, nustatydama didžiausius pagal [koncesijos susitarimą] leistinus tarifus. Taigi, ieškovės nurodyti trūkumai negalėjo turėti didelės įtakos jos tikėtina finansinei padėčiai.“

102 Kai AW pažymi, kad sunkiasvorės krovininės transporto priemonės generuoja 81 % jos pajamų, ir teigia, jog Bendrasis Teismas nepaaiškina, kaip netiesioginio kelių mokesčio sistemos trūkumą, darantį poveikį šioms pajamoms, galėtų pašalinti tai, kad 19 % jos pajamų šis trūkumas nepaliečia, ji siekia įrodyti ne tai, kad Bendrasis Teismas pirmesniame punkte minėtame pirmajame sakinyje iškraipė sutarties sąlygas, o tai, kad Bendrojo Teismo atliktas faktinis vertinimas, jog tariami netiesioginio kelių mokesčio sistemos trūkumai negali reikšmingai pakeisti jos tikėtinos finansinės padėties, yra klaidingi. Todėl šie argumentai taip pat turi būti pripažinti nepriimtiniais.

- 103 Antra, dėl Bendrojo Teismo tariamai padarytų teisės klaidų reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją, norint priemonę kvalifikuoti kaip „valstybės pagalbą“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, reikia, kad būtų tenkinamos visos toliau nurodytos sąlygos. Pirma, turi būti valstybės veiksmai arba naudojami valstybės ištekliai. Antra, tokie veiksmai turi galėti daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai. Trečia, jie turi suteikti atrankųjį pranašumą jos gavėjui. Ketvirta, jie turi iškraipyti ar galėti iškraipyti konkurenciją (2020 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Comune di Milano / Komisija*, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 27 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 104 Kadangi antrojo ir trečiojo pagrindų pirmosiose dalyse AW pateikti argumentai susiję tik su trečiąja sąlyga, pažymėtina, kad pagal taip pat suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją valstybės pagalba laikomi veiksmai, kurie, kad ir kokios formos būtų, gali tiesiogiai ar netiesiogiai suteikti įmonėms pranašumą arba kurie turi būti laikomi ekonomine nauda, kurios ją gaunanti įmonė nebūtų gavusi normaliomis rinkos sąlygomis (2018 m. kovo 6 d. Sprendimo *Komisija / FIH Holding ir FIH Erhvervsbank*, C-579/16 P, EU:C:2018:159, 44 punktą).
- 105 Atsižvelgiant į SESV 107 straipsnio 1 dalies tikslą užtikrinti neiškraipytą konkurenciją, įskaitant valstybės ir privačias įmones, sąvoka „pagalba“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, negali apimti įmonei suteiktos priemonės iš valstybės išteklių, kai ji būtų galėjusi gauti tokį patį pranašumą įprastas rinkos sąlygas atitinkančiomis aplinkybėmis. Taigi sąlygos, kuriomis buvo suteiktas toks pranašumas, iš principo vertinamos taikant privataus ūkio subjekto principą (2020 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Comune di Milano / Komisija*, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 103 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 106 Kai kyla abejonių dėl poreikio taikyti tą principą būtent dėl to, kad nagrinėjamos priemonės priėmimo momentu suinteresuotoji valstybė narė naudojasi viešosios valdžios prerogatyva, ta valstybė narė privalo nedviprasmiškai ir remdamasi objektyviais bei patikrinamais duomenimis įrodyti, kad įgyvendintos priemonės ėmėsi kaip privatus ūkio subjektas (2020 m. kovo 26 d. Sprendimo *Larko / Komisija*, C-244/18 P, EU:C:2020:238, 63 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 107 Vis dėlto, kai taikomas privataus ūkio subjekto principas, jis yra vienas iš veiksnių, į kuriuos Komisija privalo atsižvelgti, siekdama įrodyti pagalbos buvimą, todėl jis nėra tik valstybės narės prašymu taikoma išimtis, jei buvo konstatuota, jog yra visi „valstybės pagalbos“ sąvoką sudarantys elementai, nurodyti SESV 107 straipsnio 1 dalyje (2020 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Comune di Milano / Komisija*, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 109 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 108 Tokiu atveju būtent Komisijai tenka pareiga, atsižvelgiant, be kita ko, į atitinkamos valstybės narės pateiktą informaciją, įrodyti, kad neįvykdytos privataus ūkio subjekto principo taikymo sąlygos ir dėl to nagrinėjama valstybės priemonė suteikia pranašumą, kaip jis suprantamas pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį (2020 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Comune di Milano / Komisija*, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 110 punktą).
- 109 Šiuo klausimu reikia priminti, kad vertinant, ar įprastomis rinkos sąlygomis privatus investuotojas būtų taikęs ta pačią priemonę, būtina remtis privataus investuotojo, esančio kaip galima panašesnėje į atitinkamos valstybės padėtyje, veiksmais (šiuo klausimu žr. 2020 m. kovo 26 d. Sprendimo *Larko / Komisija*, C-244/18 P, EU:C:2020:238, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 110 Būtent tokiomis aplinkybėmis Komisija privalo atlikti bendrą vertinimą, atsižvelgdama į bet kokias kitas byloje svarbias aplinkybes, jai leidžiančias nustatyti, ar įmonė gavėja akivaizdžiai nebūtų gavusi panašių lengvatų iš privataus ūkio subjekto (2020 m. kovo 26 d. Sprendimo *Larko / Komisija*, C-244/18 P, EU:C:2020:238, 29 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 111 Remiantis tuo, darytina išvada, kad nagrinėjimas, kurį Komisija prireikus turi atlikti, negali apsiriboti tik tomis alternatyvomis, į kurias faktiškai atsižvelgė kompetentinga valdžios institucija, bet jis būtina turi apimti visas alternatyvas, kurias esant tokiai situacijai protingai būtų numatęs privatus kreditorius (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Komisija / Frucona Košice*, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 29 punktą).
- 112 Šiuo atveju, pirma, svarbia turi būti laikoma bet kokia informacija, galinti daryti nemenką įtaką privataus ūkio subjekto, kuris yra vidutiniškai apdairus ir rūpestingas ir kurio padėtis – kuo artimesnė valstybės padėčiai, sprendimų priėmimo procesui (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Komisija / Frucona Košice*, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 60 punktą).
- 113 Antra, taikant privataus kreditoriaus kriterijų svarbi tik sprendimo priėmimo momentu turima informacija ir tuo metu numatomos aplinkybės (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Komisija / Frucona Košice*, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 61 punktą).
- 114 Be to, siekdama užtikrinti gerą SESV nustatytą valstybės pagalbą reglamentuojančių taisyklių taikymą Komisija privalo kruopščiai ir nešališkai įvykdyti ginčijamų priemonių tyrimo procedūrą, kad priimdama galutinį sprendimą turėtų kuo išsamesnių ir patikimesnių įrodymų (2020 m. kovo 26 d. Sprendimo *Larko / Komisija*, C-244/18 P, EU:C:2020:238, 67 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 115 Kadangi AW teigia, kad Bendrasis Teismas viršijo kontrolės ribas, reikia priminti, kad vykdydami SESV 263 straipsnyje numatytą teisėtumo kontrolę Teisingumo Teismas ir Bendrasis Teismas turi jurisdikciją nagrinėti ieškinius dėl kompetencijos nebuvimo, esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimo, SESV ar kokios nors su jos taikymu susijusios teisės normos pažeidimo arba piktnaudžiavimo įgaliojimais. SESV 264 straipsnyje nustatyta, kad jei ieškinys yra pagrįstas, ginčijamas aktas paskelbiamas negaliojančiu. Taigi bet kuriuo atveju Teisingumo Teismas ir Bendrasis Teismas negali ginčijamo akto rengėjo motyvų pakeisti savaisiais (2020 m. kovo 26 d. Sprendimo *Larko / Komisija*, C-244/18 P, EU:C:2020:238, 104 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 116 Be to, suformuotoje jurisprudencijoje taip pat nustatyta, kad atliekant tyrimą, kurį turi atlikti Komisija, taikydama privataus ūkio subjekto principą, reikia sudėtingo ekonominio vertinimo ir kad vykdydami Komisijos atliktų sudėtingų ekonominių vertinimų valstybės pagalbos srityje kontrolę Sąjungos teismai neturi pakeisti Komisijos vertinimo savuoju (2020 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Comune di Milano / Komisija*, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 100 punktą).
- 117 Vis dėlto Sąjungos teismas turi patikrinti ne tik nurodytų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą padėtį, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Komisija / Frucona Košice*, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 64 punktą).

- 118 Sprendimo dėl valstybės pagalbos teisėtumą Sąjungos teismas turi vertinti atsižvelgdamas į informaciją, kurią Komisija galėjo turėti priimdama sprendimą ir kuri atrodė reikšminga turimam atlikti vertinimui pagal šio sprendimo 110–113 punktuose primintą jurisprudenciją, taip pat kurią ji galėjo gauti per administracinę procedūrą pateikusi prašymą (2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Komisija / Frucona Košice*, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 70 ir 71 punktai).
- 119 AW argumentus reikia nagrinėti atsižvelgiant būtent į šio sprendimo 103–118 punktuose išdėstytus svarstymus.
- 120 Pirma, kalbant apie argumentą, susijusį su tuo, kad Bendrasis Teismas nagrinėjo tik susitariančiųjų šalių numatytas galimybes ir neatsižvelgė į didelę tariamos rizikos įtaką privataus investuotojo sprendimų priėmimo procesui, pažymėtina, kad iš šio sprendimo 110 ir 111 punktuose primintos jurisprudencijos aiškiai matyti, kad nagrinėjimas, kurį Komisija prareikš turi atlikti, negali apsiriboti tik tomis galimybėmis, į kurias kompetentinga valdžios institucija iš tikrųjų atsižvelgė, bet būtinai turi apimti visas galimybes, kurias esant tokiai situacijai būtų numatęs privatus ūkio subjektas.
- 121 Vis dėlto iš šios jurisprudencijos taip pat matyti, kad šis reikalavimas nereiškia, kad Komisija privalo atsižvelgti dar ir į galimybes, kurių privatus ūkio subjektas nebūtų pagrįstai numatęs tokioje situacijoje.
- 122 Be to, byloje, kurioje priimtas 2017 m. rugsėjo 20 d. Sprendimas *Komisija / Frucona Košice* (C-300/16 P, EU:C:2017:706), buvo nagrinėjamas privataus kreditoriaus kriterijaus taikymas kreditoriui, kuris siekė maksimizuoti jam priklausančių sumų susigrąžinimą iš bankrutavusio skolininko. Būtent esant tokiai situacijai Teisingumo Teismas nusprendė, kad Komisija turi išnagrinėti ne tik kompetentingos valdžios institucijos numatytas išieškojimo galimybes, bet ir bet kokią kitą galimybę, į kurią privatus kreditorius būtų pagrįstai atsižvelgęs.
- 123 Vis dėlto iš šioje byloje nagrinėjamos situacijos matyti, kad Lenkijos Respublika AW atžvilgiu nebuvo nei privataus kreditoriaus, nei privataus investuotojo situacijoje. Atsižvelgiant į tai, kad ši valstybė narė privalėjo atlyginti AW žalą, kilusią esant sutartiniams santykiams, kriterijus, į kurį reikėjo atsižvelgti, buvo privataus skolininko, kuris esant sutartiniams santykiams turi sumokėti pinigų sumą kitai sutarties šaliai dėl jam padarytos žalos, kriterijus.
- 124 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad privatus skolininkas nėra suinteresuotas kompensuoti savo kreditoriaus valiutos kurso ir infliacijos riziką, kuriomis kreditorius nesirėmė jo atžvilgiu. Iš tiesų, kadangi didesnė kompensacija iš principo prieštarautų privataus skolininko interesams, reikia manyti, kad toks skolininkas neatsižvelgtų į tokią riziką, nebent kitos sutarties šalies prašymu turėtų tai padaryti arba jeigu, atsižvelgiant į jų sutartinius santykius, tai atitiktų jo plačiau suprantamą interesą.
- 125 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 152–154 ir 165–171 punktuose nusprendė, kad privatus ūkio subjektas, esantis Lenkijos Respublikos situacijoje, iš esmės nebūtų sutikęs sumokėti didesnės sumos nei ta, kurią turėjo mokėti AW dėl nagrinėjamo žalą sukėlusio įvykio, ir, konkrečiai kalbant, kai šio sprendimo 110–112 punktuose padarė išvadą, kad nereikia atsižvelgti į AW tariamai kylančią riziką, dėl kurios AW, kaip atrodo, nepateikė prašymo per derybas su šia valstybe narė ar kuri niekur nebuvo paminėta.

- 126 Antra, iš to matyti, kad AW nepagrįstai kaltina Bendrąją Teismą perkėlus įrodinėjimo pareigą, nes AW nurodyta rizika neturi būti laikoma reikšminga informacija, galinčia daryti nemenką įtaką privataus ūkio subjekto, kuris yra vidutiniškai apdairus ir rūpestingas ir kurio padėtis – ku artimesnė viešojo ūkio subjekto padėčiai, sprendimų priėmimo procesui. Šiomis aplinkybėmis, priešingai, nei tvirtina AW, negalima teigti, kad ginčijamame sprendime Komisija privalėjo nurodyti priežastis, dėl kurių neatsižvelgė į AW nurodytą riziką.
- 127 Trečia, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, AW negali pagrįstai teigti, kad Bendrasis Teismas pakeitė motyvus ar viršijo savo kontrolės ribas, kai skundžiamo sprendimo 110–112 punktuose konstatavo, kad AW nurodyta rizika nėra nei reikšminga vertinimui, kurį turėjo atlikti Komisija, nei įrodyta. Bendrasis Teismas tik įvertino jam pateiktus argumentus ir patikrino, ar, atsižvelgiant į AW reikalavimus, ginčijamas sprendimas nėra neteisėtas.
- 128 Galiausiai dėl AW tvirtinimo, kad tuose skundžiamo sprendimo punktuose pateikti argumentai negali pagrįsti Bendrojo Teismo to sprendimo 113 punkte padarytos išvados, reikia konstatuoti, kad ji ne nurodo jo sprendimo motyvavimo stoką, o kritikuoja Bendrojo Teismo vertinimus ir prašo Teisingumo Teismo iš naujo įvertinti faktines aplinkybes, o tai nepriklauso jo kompetencijai, todėl turi būti laikoma nepriimtina apeliacinio skundo nagrinėjimo stadijoje.
- 129 Atsižvelgiant į visus šiuos svarstymus, apeliacinio skundo antrojo ir trečiojo pagrindų pirmąsias dalis reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl antrojo pagrindo antros dalies

- 130 Antrojo pagrindo antra dalis, susijusi su hipotetinio privataus investuotojo numatytais galimybėmis, grindžiama privataus investuotojo kriterijaus, Sąjungos teisės viršenybės principo, pareigos motyvuoti, įrodinėjimo taisyklių ir Bendrojo Teismo vykdytinos kontrolės ribų pažeidimu.

– Šalių argumentai

- 131 AW teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog vykstant deryboms dėl netiesioginio kelių mokesčio dydžio privatų investuotoją ribojo 2005 m. liepos 28 d. įstatymo nuostatos ir tikslai, nes jis pritarė klaidingam Komisijos požiūriui atsižvelgti tik į valstybės narės numatytas galimybes. Be to, adekvatus AW kompensavimo lygis nėra lemiamas kriterijus privačiam investuotojui, nes jis nėra tiesiogiai susijęs nei su jo pelningumu, nei su rizika.
- 132 Be to, jei nacionaliniam įstatymui prieštaraujanti priemonė būtų pranašumas, kaip jis suprantamas pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, vien dėl to, kad privatus investuotojas nemoka daugiau, nei reikalaujama pagal šį įstatymą, šiuo įstatymu būtų apribotas aukštesnės galios nuostatos taikymas ir pažeistas Sąjungos teisės viršenybės principas.
- 133 Be to, nusprendęs, kad 2005 m. liepos 28 d. įstatyme susitariančiosioms šalims numatyti apribojimai, susiję su netiesioginio kelių mokesčio nustatymu, Bendrasis Teismas netinkamai motyvavo skundžiamą sprendimą, pažeidė įrodinėjimo taisykles ir ginčijamo sprendimo motyvus pakeitė kitais motyvais. Iš tiesų, nors šiuo įstatymu buvo uždraustas realus kelių mokestis, jame taip pat daroma nuoroda į derybas dėl kompensavimo metodo ir grąžinimo terminų. Kadangi

šiuo įstatyme nenurodyta nei VGN, nei kad ji turi kompensuoti tik pajamų praradimą, nei argumentai, į kuriuos valstybė gali atsizvelgti, nei valstybės komercinė padėtis, jis suteikia didelę diskreciją struktūrizuoti susitarimą dėl netiesioginio kelių mokesčio.

- 134 Be to, AW kaip 2005 m. liepos 28 d. įstatymo taikymo srities ir turinio įrodymą pateikė Bendrajam Teismui arbitražo sprendimą, kuriame pateiktas teisingas 2005 m. liepos 28 d. įstatymo aiškinimas; jį Bendrasis Teismas netinkamai motyvavęs klaidingai atmetė kaip nereikšmingą. Tai, kad šis arbitražo sprendimas nebuvo privalomas Komisijai ir kad jame neteigiama, jog 1999 m. WSA tyrimas yra svarbesnis nei 2004 m. WSA tyrimas, neturi reikšmės to sprendimo įrodomajai galiai. Bendrasis Teismas savo išvadas padarė remdamasis neišsamiais įrodymais ir be jokio pagrindo, nes nė vienas byloje esantis įrodymas jų nepatvirtina. Jis taip pat neatsizvelgė į tai, kad nagrinėjant 2005 m. liepos 28 d. įstatymo taikymo sritį ir turinį reikia techninių žinių ir kad Komisija nepasirūpino reikalinga ekspertine išvada, ir tai apsunkina aplinkybė, kad arbitražo sprendime ir 2005 m. liepos 28 d. įstatymo tekste nurodyta, jog susitariančiosios šalys turi derėtis dėl netiesioginio kelių mokesčio. Galiausiai *Sąd Apelacyjny w Warszawie* (Varšuvos apeliacinis teismas) arbitražo sprendimą panaikino vien dėl jo prieštaravimo ginčijamam sprendimui, tačiau tai nepaneigia jo įrodomosios galios aiškinant šį įstatymą.
- 135 Be to, skundžiamo sprendimo 153 punkte patvirtinęs ginčijamo sprendimo 152 punkte pateiktą teiginį, nepagrįstą tiksliais, patikimais ir nuosekliais įrodymais, kad 6 priedu suteikiama didesnė kompensacija, nei reikalaujama pagal 2005 m. liepos 28 d. įstatymą, ir kad yra prieštaravimas tarp koncesijos susitarimo ir šio priedo, Bendrasis Teismas nepatikrino, ar įvykdyti įrodymams keliami reikalavimai. Taigi skundžiamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas, todėl AW negalėjo žinoti nei priežasčių, dėl kurių Bendrasis Teismas būtent taip aiškino šį įstatymą, nei priežasčių, dėl kurių atmetė jos argumentus, kad tariamo prieštaravimo nėra.
- 136 Komisija ir Lenkijos Respublika ginčija AW argumentus. Komisija visų pirma mano, kad kaltinimas, grindžiamas tuo, kad 2005 m. liepos 28 d. įstatymo nuostatos ir tikslai neriboja privataus investuotojo, yra nepriimtinas, nes nenurodytas teisės klaidos pobūdis ir šis kaltinimas nėra pagrįstas jokių teisiniu argumentu. Be to, kadangi šio įstatymo taikymo sritis ir turinys yra faktinės aplinkybės, Bendrojo Teismo atliktas nepriklausomas šių aplinkybių vertinimas galėtų būti ginčijamas, tik jei būtų remiamasi šių aplinkybių iškraipymu, tačiau jis nėra nei nurodytas, nei juo labiau įrodytas. Galiausiai Komisija ir Lenkijos Respublika tvirtina, kad antrojo pagrindo antra dalis nėra pagrįsta.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 137 Reikia iš karto atmesti Komisijos nurodytą nepriimtimumo pagrindą, susijusį su AW antrojo pagrindo antroje dalyje pateiktais argumentais, nes jie pakankamai aiškūs ir jais siekiama, kad būtų konstatuota, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą dėl to, kad vertindamas privataus ūkio subjekto principą apribojo elementus, į kuriuos atsizvelgė, pažeidė Sąjungos teisės viršenybės principą, nesilaikė įrodymų vertinimo taisyklių, pakeitė motyvus ir netinkamai motyvavo skundžiamą sprendimą.
- 138 Šie AW kaltinimai susiję su skundžiamo sprendimo 152–154 punktais, kuriuose Bendrasis Teismas, be kita ko, manė, kad Komisija teisingai nusprendė, jog pagal 2005 m. liepos 28 d. įstatymą ir koncesijos susitarimą Lenkijos Respublika turi atlyginti AW tik už pajamų praradimą dėl šiuo įstatymu padarytų pakeitimų ir kad joks protingas privatus ūkio subjektas nebūtų sutikęs mokėti didesnės sumos, nei reikalaujama pagal šį įstatymą ir šį susitarimą.

- 139 Šio sprendimo 121–125 punktuose pažymėta, kad Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog Lenkijos Respublikos situacijoje esantis privatus skolininkas nesiektų AW mokėti didesnės kompensacijos, nei lemia pasekmės, kylančios iš 2005 m. liepos 28 d. įstatymo poveikio jų sutartiniams santykiams. Kadangi Bendrojo Teismo vertinimas atitinka privataus ūkio subjekto principą, reikia konstatuoti, kad jis nėra teisiškai klaidingas ir juo nepažeidžiamas Sąjungos teisės viršenybės principas.
- 140 Iš to taip pat matyti, kad AW negali pagrįstai teigti, jog Bendrasis Teismas pakeitė motyvus arba viršijo savo kontrolės ribas, kai skundžiamo sprendimo 152–154 punktuose padarė išvadą, primintas šio sprendimo 138 punkte. Bendrasis Teismas tik įvertino jam pateiktus argumentus ir patikrino, ar, atsižvelgiant į AW reikalavimus, ginčijamas sprendimas yra neteisėtas.
- 141 Kalbant apie tariamai netinkamą skundžiamo sprendimo motyvavimą, pirmiausia reikia pažymėti, kad AW ginčija tik skundžiamo sprendimo motyvą, pagrindžiančią Bendrojo Teismo išvadą, pakankamumą.
- 142 Be to, šie argumentai iš dalies grindžiami klaidingu skundžiamo sprendimo 152 ir 153 punktų aiškinimu, nes juose nesakoma, kad pagal 6 priedą AW skiriama didesnė kompensacija, nei reikalaujama pagal 2005 m. liepos 28 d. įstatymą, ir kad koncesijos susitarimas ir šis priedas prieštarauja vienas kitam, o tik teigiama, kad kompensacijos suma, į kurią AW turi teisę, apskaičiuota įvertinus visą šiuo įstatymu padarytą žalą ir Lenkijos Respublikai pagal šį susitarimą tenkančias pareigas.
- 143 Vadinas, kadangi Bendrasis Teismas šiuose skundžiamo sprendimo punktuose nepadarė tokių išvadų, AW argumentas, kad jis padarydamas šias išvadas pažeidė įrodymų vertinimo taisykles, yra visiškai nepagrįstas.
- 144 Galiausiai AW siekia, kad, kaip teisingai teigia Komisija, iš naujo būtų įvertintos faktinės aplinkybės ir, be kita ko, 2005 m. liepos 28 d. įstatymo turinys, tačiau tai nepriklauso Teisingumo Teismo kompetencijai.
- 145 Taigi, antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl antrojo pagrindo trečios dalies

- 146 Antrojo pagrindo trečioje dalyje, susijusioje su derybų žlugimo rizika ir teisminių ginčų rizika, AW nurodo įrodymų iškraipymą ir privataus investuotojo kriterijaus, Sąjungos teisės viršenybės principo, pareigos motyvuoti, įrodinėjimo taisyklių bei Bendrojo Teismo atliekamos kontrolės ribų nesilaikymą.

– Šalių argumentai

- 147 AW, kaip ir Lenkijos Respublikos patarėjai, kurie 6 priedą laikė priimtinu, tvirtina, kad hipotetinis privatus investuotojas būtų atsižvelgęs į riziką, kad AW prašys nutraukti koncesijos susitarimą arba pareikš ieškinį ir pateiks savo patarėjų profesinę nuomonę šiuo klausimu, todėl Komisija turėjo įvertinti šią riziką ir atsižvelgti į šią nuomonę, tačiau to ji nepadarė, ir Bendrasis Teismas to nekritikavo.

- 148 Skundžiamo sprendimo 165 punkte Bendrasis Teismas privataus investuotojo kriterijaus taikymą apribojo tik 2005 m. liepos 28 d. įstatyme numatytomis galimybėmis, todėl skundžiamame sprendime padarė tas pačias klaidas, kurios nurodytos apeliacinio skundo antrojo pagrindo antroje dalyje. Šio sprendimo 166 punkte pateiktas argumentavimas yra ydingas, neadekvatus ir juo pakeičiami motyvai, susiję su pirmesniame šio sprendimo punkte minėta sutarties nutraukimo ir teisinių ginčų rizika.
- 149 Dėl skundžiamo sprendimo 167 punkte pateiktos Bendrojo Teismo nuomonės, kad AW taip pat yra suinteresuota vengti teisinio ginčo, pažymėtina, jog Bendrasis Teismas vėl pakeitė ginčijamame sprendime išdėstytus Komisijos argumentus savaisiais, neatsakė į argumentą, kad AW nebūtų tęsusi verslo santykių atsižvelgiant į nuostolių perspektyvą, ir iškreipė Lenkijos Respublikos patarėjų analizę. Be to, paskutiniame šio punkto sakinyje padaryta logikos klaida, todėl motyvai yra neadekvatūs, nes jame atsižvelgimas į sutarties nutraukimo ir teisinių ginčų riziką apribotas laikotarpiu iki 2005 m. liepos 28 d. įstatymo priėmimo, nors ši rizika egzistavo ir vėliau.
- 150 Komisija ir Lenkijos Respublika ginčija AW argumentus.
- *Teisingumo Teismo vertinimas*
- 151 Savo argumentuose, pateiktuose grindžiant antrojo pagrindo trečią dalį, susijusią su skundžiamo sprendimo 165–167 punktais, AW nurodo netinkamą privataus ūkio subjekto principo taikymą, netinkamus motyvus, motyvų pakeitimą ir įrodymų iškreipimą.
- 152 Skundžiamo sprendimo 165 punkte Bendrasis Teismas dėl tariamos rizikos, kurią privatus ūkio subjektas patirtų derybų žlugimo atveju, pabrėžė, kad toks ūkio subjektas būtų sudaręs koncesijos susitarimo priedą tik tam, kad pagal 2005 m. liepos 28 d. įstatymą atlygintų AW vien dėl šio įstatymo prarastas pajamas, todėl jis nebūtų atsižvelgęs į šias tariamas rizikas ir nebūtų sutikęs už tai mokėti didesnės kompensacijos. Jis pridūrė, kad šių rizikų susitariančiosios šalys neaptarė per derybas dėl 6 priedo ir į jas nebuvo atsižvelgta apskaičiuojant AW mokamos kompensacijos sumą.
- 153 Skundžiamo sprendimo 166 punkte Bendrasis Teismas priminė, kad ginčijamame sprendime Komisija iš esmės tik ginčijo duomenis, naudojamus 6 priede numatytuose finansiniuose modeliuose. Kadangi rizikos, kurių privatus ūkio subjektas tariamai patirtų nesant sandorio, neturi jokio ryšio su finansiniuose modeliuose naudojamų duomenų reikšmingumu, Bendrasis Teismas nusprendė, kad nėra jokio pagrindo manyti, jog privatus ūkio subjektas būtų sutikęs naudoti nereikšmingus 1999 m. WSA tyrimo duomenis, o ne 2004 m. WSA tyrimo duomenis, kad būtų atsižvelgta į šias rizikas.
- 154 Skundžiamo sprendimo 167 punkte Bendrasis Teismas pirmiausia pridūrė, kad privatus ūkio subjektas per derybas dėl AW mokėtinos kompensacijos dydžio nebūtų atsižvelgęs į derybų žlugimo riziką ir teisminių ginčų riziką, nes šios rizikos visiškai nesusijusios su pajamų praradimu dėl teisės aktų pakeitimo. Toliau jis manė, jog AW taip pat buvo suinteresuota, kad derybos baigtųsi sėkmingai ir kad būtų išvengta ieškinio dėl žalos atlyginimo. Galiausiai jis pažymėjo, kad AW neįrodė ir net neteigė, jog Lenkijos Respublikos patarėjai manė, kad nustatant VGN prieš pat 2005 m. liepos 28 d. įstatymu padarytus pakeitimus reikia atsižvelgti į derybų žlugimo ir į teisminių ginčų rizikas.

- 155 Dėl tariamo įrodymų iškraipymo pakanka pažymėti, kad, priešingai, nei numatyta šio sprendimo 94 punkte primintuose reikalavimuose, AW nenurodo, koks įrodymas iškraipomas skundžiamo sprendimo 167 punkto paskutiniame sakinyje Bendrojo Teismo padarytoje išvadoje.
- 156 Dėl AW nurodyto privataus ūkio subjekto principo netinkamo taikymo pirmiausia reikia priminti, kad šioje byloje taikytinas vertinimo kriterijus buvo privataus skolininko, kuris esant sutartiniams santykiams yra skolingas kitai sutarties šaliai pinigų sumą dėl jam padarytos žalos, kriterijus. Taigi, kaip jau buvo ne kartą konstatuota šiame sprendime, Bendrojo Teismo vertinimas, jog toks skolininkas dėl žalos padarymo iš principo nebūtų kompensavęs AW didesnės sumos nei reikia, nėra teisiškai klaidingas.
- 157 Be to, net pripažįstant, kad ši mokėjimo pareiga kilo iš platesnių sutartinių Lenkijos Respublikos ir AW santykių ir kad privatus skolininkas, esantis tokioje situacijoje kaip ši valstybė narė, būtų galėjęs atsižvelgti į derybų žlugimo ir teisminių ginčų rizikas, dar reikėtų, kad šios rizikos būtų realios ir galėtų sukelti daugiau išlaidų nei tos, kurios susijusios su AW kompensacija dėl 2005 m. liepos 28 d. įstatymo pasekmių jai.
- 158 Galiausiai iš skundžiamo sprendimo 165 ir 167 punktuose pateiktų Bendrojo Teismo faktinių aplinkybių vertinimo matyti, kad tokių rizikų realumas nebuvo įrodytas. Bendrasis Teismas pažymėjo, kad susitariančiosios šalys to klausimo neaptarė, be to, iš skundžiamo sprendimo matyti, kad sutartas nuostolių kompensavimo mechanizmas turėjo užtikrinti, pirma, visišką prarastų pajamų kompensavimą ir, antra, tai, kad AW galėtų grąžinti paskolas, paimtas nagrinėjamai greitkelio atkarpos statybai.
- 159 Tokiomis aplinkybėmis kaltinimą, grindžiamą klaidingu privataus ūkio subjekto principo taikymu, reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 160 Dėl tariamų motyvų pakeitimų reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 165–167 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo AW argumentus, kad Komisija nepagrįstai neatsižvelgė į derybų žlugimo ir teisminių ginčų rizikas. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas konstatavo, kad AW nurodytos rizikos nebuvo įrodytos. Komisija savo sprendimuose iš principo neprivalo nurodyti priežasčių, dėl kurių neatsižvelgė į neįrodytas aplinkybes. Todėl minėtuose skundžiamo sprendimo punktuose Bendrasis Teismas nepateikė motyvų, kurie turėjo būti nurodyti ginčijamame sprendime, bet išdėstė argumentus, kuriais buvo atmesti jam pateikti argumentai, stengiantis įrodyti tariamą ginčijamo sprendimo motyvavimo stoką.
- 161 Galiausiai prisidengdama tariamai nepakankamu skundžiamo sprendimo motyvavimu AW iš tikrųjų siekia, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų faktines aplinkybes, o tai nepriklauso jo kompetencijai.
- 162 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, antrojo pagrindo trečiąją dalį reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl antrojo pagrindo ketvirtos dalies

- 163 Antrojo pagrindo ketvirta dalis, susijusi su eismo srautų ir pajamų, į kurias reikia atsižvelgti, tyrimu, grindžiama ginčijamo sprendimo iškraipymu, tuo, kad Bendrasis Teismas pakeitė motyvus, kurie skiriasi nuo to sprendimo motyvų, klaidingu privataus investuotojo kriterijaus taikymu, Sąjungos teisės viršenybės principo pažeidimu, įrodinėjimo taisyklių pažeidimu ir motyvavimo stoka.

– Šalių argumentai

- 164 AW pažymi, kad ginčijamo sprendimo 152 punkte nurodyta, jog „labai abejotina“, kad privatus investuotojas sutiktų apskaičiuoti AW kompensaciją remdamasis 1999 m. WSA tyrimu, o ne 2004 m. WSA tyrimu, ir pabrėžia, kad taip teigdama Komisija neturėjo įrodymų, jog taip yra. Kadangi Komisijai tenka įrodinėjimo našta, tokie argumentai negali pagrįsti jos išvados, kad privataus investuotojo kriterijus nebuvo tenkinamas. Todėl skundžiamo sprendimo 153 punkte teigdamas, kad ginčijamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas, kiek tai susiję su šio kriterijaus taikymu, Bendrasis Teismas taikė klaidingą teisinį kriterijų, iškreipė akivaizdžią ginčijamo sprendimo prasmę ir pakeitė to sprendimo motyvus savaisiais.
- 165 AW mano, kad Komisijos vartojamos sąvokos ir ginčijamo sprendimo struktūra rodo, jog Komisija privataus investuotojo kriterijų laikė išimtimi ir ją turėjo nagrinėti tik AW prašymu, todėl skundžiamo sprendimo 142 punktas, kuriame teigiama priešingai, nėra įtikinamas.
- 166 AW pažymi, kad skundžiamo sprendimo 154 punkte kalbama tik apie atitinkamus 2004 m. WSA tyrimo privalumus, palyginti su 1999 m. WSA tyrimu, tam, kad būtų galima išnagrinėti AW finansinę padėtį iki nagrinėjamo teisės akto pakeitimo. Vis dėlto privatus investuotojas ne tik manytų, kad tam tikri formulės elementai galėjo būti pasirinkti kitaip, bet ir pasirinktų tarp šios formulės ir kitų esamų galimybių, atsižvelgdamas į jų galutinį rezultatą. Bendrojo Teismo argumentai nepaaiškina, kodėl 6 priedo nebuvo tarp šių kitų galimybių, į kurias prireikus atsižvelgtų toks investuotojas, todėl skundžiamo sprendimo motyvavimas šiuo atžvilgiu yra netinkamas.
- 167 Be to, į savo analizę įtraukdamas 2005 m. liepos 28 d. įstatymo tikslą Bendrasis Teismas savo argumentuose padarė šio sprendimo 82 punkte nurodytas klaidas. Kadangi iš šio 154 punkto motyvų nematyti, kokią galimybę Bendrasis Teismas laikė ta, kurią pasirinktų privatus investuotojas, šie motyvai yra netinkami. Konkrečiai kalbant, neaišku, ar Bendrasis Teismas turėjo omenyje šalių sudarytą susitarimą su vieninteliu pakeitimu, kuriuo, remiantis 2004 m. WSA eismo tyrimo duomenimis, atnaujintas bazinis finansinis modelis, t. y. su viršutine netiesioginio kelių mokesčio tarifų riba, ar susitarimą, grindžiamą atnaujintu baziniu finansiniu modeliu, bet be viršutinės ribos. Pirmuoju atveju Bendrojo Teismo motyvai yra priešaringi, nes, Bendrojo Teismo teigimu, siekiant „užtikrinti kompensaciją“, tokia riba nebūtina, nes VGN būtų 7,42 %, o antruoju atveju yra akivaizdu, kad turėjo būti išnagrinėta netiesioginio kelių mokesčio tarifų viršutinė riba.
- 168 Šiuo klausimu AW taip pat pažymi, kad kita privačiam investuotojui tinkama galimybė galėtų būti susitarimas neatnaujinant bazinio finansinio modelio eismo srautų prezumpcijos, tačiau numatant žemesnę netiesioginio kelių mokesčio tarifų viršutinę ribą, kuri galėtų lemti mažesnę nei 7,42 % VGN. Akivaizdu, kad privatus investuotojas nemokėtų daugiau vien tam, kad naudotų „gerą“ tyrimą. Todėl vien „geras“ tyrimas yra nereikšmingas. Privataus investuotojo kriterijus iš tiesų reiškia, kad reikia atlikti „viso paketo“ analizę, todėl Bendrojo Teismo analizėje šis kriterijaus taikomas netinkamai. Be to, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į AW argumentą, kad privatus investuotojas būtų manęs, jog nė vienas iš minėtų tyrimų neatitinka siekiamo tikslo (taip pat teigiama ir Lenkijos Respublikos patarėjo finansų klausimais išvados), ir to nė vienas investuotojas negalėjo nežinoti.
- 169 Komisija ginčija AW argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 170 Antrojo pagrindo ketvirtoje dalyje AW kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad skundžiamo sprendimo 142, 153 ir 154 punktuose jis taikė klaidingus teisinius kriterijus, iškreipė ginčijamo sprendimo prasmę, pakeitė to sprendimo motyvus savaisiais, nepakankamai motyvavo skundžiamą sprendimą ir neatsakė į vieną iš jos argumentų.
- 171 Visų pirma dėl AW kaltinimo, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 142 punkte klaidingai atmetė jos argumentą, jog Komisija privataus investuotojo kriterijų vertino kaip išimtį, reikia priminti, kad šiame punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog AW taip teigia nepagrįstai, nes, „nors prieš nagrinėdama privataus investuotojo kriterijų Komisija iš tikrųjų išnagrinėjo permokos dydį, nustatytą PwC ataskaitoje, <...> galutinę nuomonę dėl ekonominio pranašumo buvimo ir permokos dydžio ji pareiškė tik išnagrinėjusi šį kriterijų. <...>“
- 172 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad iš ginčijamo sprendimo vienareikšmiškai matyti, jog nuo to sprendimo 125 ir 126 punktų Komisija visą savo analizę dėl ekonominio pranašumo buvimo atliko atsižvelgdama į tai, kad pagal koncesijos susitarimą Lenkijos Respublika turi sumokėti AW už 2005 m. liepos 28 d. įstatymu padarytą žalą, o šią žalą viršijanti kompensacija suteikia ekonominį pranašumą, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Darytina išvada, kad ši analizė iš esmės atitinka analizę, kurią turėjo atlikti ši institucija, taikydama privataus ūkio subjekto principą.
- 173 Be to, kadangi ši analizės sutaptį su šiuo principu Komisija nurodė ginčijamo sprendimo 152 punkte ir į ją skundžiamo sprendimo 152–154 ir 165–171 punktuose atkreipė dėmesį Bendrasis Teismas, AW argumentus reikia atmesti kaip nepagrįstus.
- 174 Dėl AW kritikos dėl skundžiamo sprendimo 153 punkto paskutinio sakinio reikia priminti, kad šiame punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad „manydama, jog yra „labai abejotina“, kad racionalus privatus ūkio subjektas sutiktų apskaičiuoti kompensaciją pagal 1999 m. WSA tyrimą, o ne pagal [naujesnį 2004 m. WSA] tyrimą, [Komisija] pakankamai aiškiai nurodė, jog iš bylos medžiagos nematyti, kad toks subjektas naudotų 1999 m. WSA tyrimą, o savo vertinimą motyvavo 2004 m. WSA tyrimo naujumu“.
- 175 Reikia priminti, kad Komisijai įgyvendinant jai suteiktus įgaliojimus priimto sprendimo valstybės pagalbos srityje aiškinimas priklauso Bendrojo Teismo ir Teisingumo Teismo teisinei kontrolei (šiuo klausimu žr. 2020 m. kovo 26 d. Sprendimo *Larko / Komisija*, C-244/18 P, EU:C:2020:238, 102 ir 105 punktus).
- 176 Be to, konkretus tokio sprendimo punktas turi būti aiškinamas atsižvelgiant į visą sprendimo tekstą (šiuo klausimu žr. 2020 m. kovo 26 d. Sprendimo *Larko / Komisija*, C-244/18 P, EU:C:2020:238, 111 punktą).
- 177 Komisijos teiginys ginčijamo sprendimo 152 punkte, jog „labai abejotina“, kad privatus ūkio subjektas remtųsi 1999 m. WSA tyrimu, turi būti aiškinamas atsižvelgiant į situaciją šioje byloje, kaip, beje, matyti, iš ginčijamo sprendimo 135 punkto, kuriame Komisija pažymėjo, kad reikia remtis to laikotarpio eismo srautų ir pajamų prognoze, kai buvo priimtas 2005 m. liepos 28 d. įstatymas.

- 178 Iš to matyti, kad skundžiamo sprendimo 153 punkte Bendrasis Teismas, priešingai, nei teigia AW, netaikė klaidingo teisinio kriterijaus ir neiškraipė ginčijamo sprendimo prasmės. Jis taip pat nepakeitė ginčijamo sprendimo motyvų savaisiais, tačiau atmetęs AW jam pateiktus argumentus patvirtino šio sprendimo motyvus.
- 179 Galiausiai dėl AW argumentų dėl skundžiamo sprendimo 154 punkto, iš karto reikia pažymėti, kad šie argumentai grindžiami neteisingu taikytino kriterijaus suvokimu. Kaip Bendrasis Teismas iš esmės priminė šiame skundžiamo sprendimo punkte, privatus skolininkas, esantis tokioje situacijoje kaip Lenkijos Respublika, kuris, esant sutartiniams santykiams su AW, yra skolingas jai pinigų sumą dėl žalos, kurią ji patyrė priėmus 2005 m. liepos 28 d. įstatymą, būtų siekęs atlyginti AW tik žalą, padarytą nepalankiomis įstatymo pasekmėmis.
- 180 Bendorjo Teismo argumentai, jog, atsižvelgiant į šį tikslą, niekas neleidžia manyti, kad privatus ūkio subjektas būtų sutikęs remtis 1999 m. WSA tyrimo duomenimis, o ne 2004 m. WSA tyrimo duomenimis, taip pat reikalavęs paskirti papildomai ekspertą arba verčiau naudojęsis 2005 m. FM tyrimo duomenimis, priešingai, nei teigia AW, leidžia aiškiai suprasti, kad toks privatus ūkio subjektas iš visų turimų netobulų galimybių būtų atsižvelgęs į tą, kuri būtų leidusi geriausiai įvertinti nepalankias šio įstatymo pasekmes, kad būtų užtikrinta, kad skirta kompensacija atitiktų jos prievoles pagal sutartį, tačiau nebūtų per didelė.
- 181 Darytina išvada, kad šie argumentai grindžiami tinkamu kriterijumi ir pateikia aiškų ir nuoseklų atsakymą į visus AW argumentus, apibendrintus skundžiamo sprendimo 134, 136 ir 147–150 punktuose.
- 182 Dėl AW teiginio, kad šie argumentai yra netinkami dėl to, kad turėjo būti atsižvelgta į kitas nei Komisijos nustatytas ir Bendorjo Teismo patvirtintas galimybes, pakanka pažymėti, kad taip teigdama AW iš tikrųjų prašo Teisingumo Teismo iš naujo įvertinti faktines aplinkybes, o tai nepriklauso jo kompetencijai.
- 183 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo antros dalies

- 184 Apeliacinio skundo trečiojo pagrindo antra dalis, susijusi su realaus kelių mokesčio VGN lygiu, grindžiama motyvavimo stoka, tuo, kad Bendrasis Teismas nepaisė jam tenkančių kontrolės pareigų, ir įrodinėjimo taisyklių pažeidimu.

– Šalių argumentai

- 185 AW tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 120–127 punktuose pateiktų motyvų nepakanka pagrįsti jos argumentų, apibendrintų šio sprendimo 115 punkte, atmetimą. Visų pirma Bendrasis Teismas tik pateikė savo išvadą, neatlikęs sudėtingo ekonominio vertinimo, ir neįvykdė pareigos patikrinti, ar ginčijamas sprendimas yra pagrįstas tiksliais, patikimais, nuosekliais bei išsamiais įrodymais, taip pat pareigos laikytis įrodinėjimo taisyklių.
- 186 Skundžiamo sprendimo 120 punktas skirtas tik atitinkamiems 1999 m. ir 2004 m. WSA tyrimų privalumams ir neatitinka šio sprendimo 115 punkte apibendrinto argumento. Tai, kad 1999 m. WSA tyrimas buvo mažiau reikšmingas nei 2004 m. WSA tyrimas, nereiškia, kad pastarasis buvo

patikimas. Skundžiamo sprendimo 121 punkte išdėstyti argumentai nesusiję su reikšmingu klausimu, ar buvo tinkamai nustatyta 7,42 % VGN. To sprendimo 122 punkte remiamasi šiuo argumentu, tačiau jame nepaaiškinamos priežastys, dėl kurių tam tikrų duomenų, susijusių su eismo srautais ir pajamomis, gautų atlikus tyrimą dėl kitos automagistralės atkarpos, atnaujinimas neturi reikšmės. To sprendimo 123 punkte Bendrasis Teismas iš naujo palygino atitinkamų 1999 m. ir 2004 m. WSA tyrimų privalumus ir teigė, kad eksperto paskyrimas nebuvo būtinas, tačiau šis teiginys nėra kaip nors motyvuotas ir nepagrįstai perkelia įrodinėjimo pareigą. To sprendimo 124 punkto motyvai taip pat nesusiję su šiuo klausimu. Skundžiamo sprendimo 125 punkte kalbama tik apie antrąjį argumentą, susijusį su 2005 m. FM tyrimu, o jo 126 punkte atsakoma tik į trečiąjį argumentą, susijusį su *PwC* tikrojo kelių mokesčio modeliu.

- 187 Be to, Bendrasis Teismas pažeidė savo pareigą patikrinti, ar ginčijamas sprendimas pagrįstas tiksliais, patikimais, nuosekliais ir išsamiais įrodymais ir nesilaikė įrodinėjimo taisyklių, nes klaidingai nusprendė, kad Komisija neprivalėjo ieškoti papildomos informacijos dėl galimybės naudoti 2005 m. FM tyrimą. Šiuo klausimu pažymėtina, kad nors Komisija privalėjo nešališkai ir išsamiai įvertinti įrodymus, iš ginčijamo sprendimo 138 punkto matyti, kad atmesdama šį tyrimą kaip nenaudotiną ji rėmėsi tik Lenkijos Respublikos gauta informacija. Atsižvelgiant į šios valstybės narės ir AW santykių konfliktinį pobūdį ir į tai, kad ši valstybė narė nepaminėjo 2005 m. FM tyrimo, Komisija turėjo būti budresnė ir paprašyti Lenkijos Respublikos ar trečiųjų asmenų pateikti papildomos informacijos.
- 188 Komisija mano, kad AW kritikuoja įrodymų įrodomąją galią, teigdama, kad jie nepatikimi, ginčydama jų išsamumą ir tvirtindama, kad turėjo būti užsakyta papildoma ataskaita. Šiais argumentais AW iš esmės siekia, kad Bendrojo Teismo vertinimas būtų peržiūretas, tačiau tai nepriklauso Teisingumo Teismo kompetencijai. Be to, Komisija ir Lenkijos Respublika ginčija AW argumentus dėl esmės.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 189 Savo argumentais, pateiktais trečiojo pagrindo antroje dalyje, susijusioje su skundžiamo sprendimo 120–127 punktais, AW teigia, kad skundžiamo sprendimo motyvai yra nepakankami, kad Bendrasis Teismas atliko nepakankamą teisinę kontrolę, pažeidė įrodinėjimo taisykles, neatsakė į AW argumentus, apibendrintus skundžiamo sprendimo 115 punkte, ir perkėlė įrodinėjimo pareigą.
- 190 Visų pirma, kalbant apie tariamą Bendrojo Teismo neatsakymą į AW argumentus, apibendrintus skundžiamo sprendimo 115 punkte, reikia priminti, kad šiuose argumentuose AW tvirtino, jog Komisijos išvados dėl 2004 m. WSA tyrimo yra akivaizdžiai klaidingos, nes eismo srautų tyrimų įrodomoji galia yra ribota, ir kad, nesant patikimo eismo srautų tyrimo, susitariančiosios šalys susitarė dėl metodologijos, pagal kurią pradiniai AW lūkesčiai dėl pajamų buvo naudojami kaip apskaičiavimo pagrindas, tačiau jie buvo sumažinti taikant tokio lygio netiesioginio kelių mokesčio tarifų viršutinę ribą, kurią Lenkijos Respublika laikė nepriimtina.
- 191 Taigi AW teigė, kad 2004 m. WSA tyrimo įrodomoji galia, palyginti su 1999 m. WSA tyrimu, kuriam AW, remdamasi susitariančiųjų šalių sutarta metodika, iš esmės suteikė pakankamą įrodomąją galią, yra nepakankama.
- 192 Vis dėlto, priešingai, nei teigia AW, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 122–124 punktuose aiškiai atmetė šiuos argumentus.

- 193 Iš tiesų, viena vertus, šiuose punktuose jis pažymėjo, pirma, kad WSA pateikė keletą tyrimų, kuriuos parengė tas pats patarėjas, naudodamas tą pačią metodiką, kad pateiktų eismo srautų ir pajamų prognozes, susijusias su A2 magistrale, antra, kad 2004 m. WSA studijoje, parengtoje pačiai AW, buvo siekiama atnaujinti anksčiau atliktas eismo srautų ir pajamų prognozes, trečia, kad šis tyrimas leido atnaujinti 1999 m. WSA tyrime pateiktas eismo srautų ir pajamų prognozes atsižvelgiant į faktinę eismo srautų ir pajamų raidą atitinkamoje A2 magistralės atkarpoje ir Lenkijos ekonominę vystymąsi, ketvirta, kad dėl šių priežasčių 2004 m. WSA tyrime eismo srautų ir pajamų prognozės yra aktualesnės nei 1999 m. WSA tyrime ir tiksliau atspindi realią situaciją rinkoje tuo metu, kai 2005 m. liepos 28 d. įstatymu buvo padaryti pakeitimai, ir, penkta, kad 6 priede finansinis modelis, kurį susitariančios šalys sutarė naudoti apskaičiuodamos VGN prieš pat šiuo įstatymu padarytus pakeitimus, vadinamas „[WSA] akcininkų medžiaga, atnaujinta 2004 m. gruodžio 31 d.“
- 194 Kita vertus, atsižvelgdamas į tai Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 124 punkte padarė išvadą, kad „tokiomis aplinkybėmis WSA parengtos naujausios prognozės yra aktualesnės nei pateiktosios 1999 m. WSA tyrime“.
- 195 Be to, klausimas, ar tokiomis aplinkybėmis bylos elementai, rodantys, ar būtina skirti papildomą ekspertą, yra susijęs su šių elementų įrodomosios galios faktiniu vertinimu ir, priešingai nei teigia AW, jokių būdu neperkelia įrodinėjimo pareigos.
- 196 Galiausiai reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 120–127 punktuose pateikiama išsami bylos medžiagos analizė, atlikta atsižvelgiant į AW Bendrajame Teisme pateiktus argumentus, taip pat konkretūs argumentai dėl kiekvieno šiuose punktuose nurodyto elemento svarbos ir įrodomosios galios. Konkrečiai kalbant, tuose punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo 1999 m. ir 2004 m. WSA tyrimų, AW Nacionalinei kelių ir greitkelių direkcijai pateiktų faktinių eismo srautų duomenų, skundžiamo sprendimo 125 punkte nurodyto 2005 m. bankų patarėjo taikant netiesioginio kelių mokesčio scenarijų atlikto eismo tyrimo ir 2005 m. FM tyrimo įrodomąją galią. Be to, jis išanalizavo PwC tikrojo kelių mokesčio modelio, kurį Komisija naudojo apskaičiuodama pagalbos sumą, tinkamumą.
- 197 Taigi, AW argumentus, grindžiamus nepakankamu skundžiamo sprendimo 120–127 punktų motyvavimu, nepakankama teismine kontrole ir įrodinėjimo taisyklių nesilaikymu, reikia atmesti kaip nepagrįstus.
- 198 Tuo remiantis darytina išvada, kad trečiojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 199 Taigi apeliacinio skundo antrąją ir trečiąją pagrindus reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtinius ir iš dalies nepagrįstus.

Dėl ketvirtojo pagrindo

- 200 Ketvirtajame pagrinde, susijusiame su pagalbos sumos apskaičiavimu, AW tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė akivaizdžią įrodymų prasmę ir nepakankamai motyvavo skundžiamą sprendimą.

Šalių argumentai

- 201 AW pažymi, kad skundžiamo sprendimo 192 punkte Bendrasis Teismas nurodė, jog iki 2007 m. patikrinimo netiesioginis kelių mokestis buvo pagrįstas per didelę 10,77 % VGN. Visų pirma iš 6 priedo, ypač iš jo 1 priedo 3 punkto, matyti, kad netiesioginis kelių mokestis buvo nustatytas kaip konkreti suma, išreikšta Lenkijos zlotais (PLN), visiškai nenurodant VGN; iš 6 priedo, ypač jo 1 priedo 4 punkto, matyti, kad ši norma indeksuojama pagal formulę visiškai nenurodant VGN; galiausiai iš jo 6 priedo, ypač jo 4 sąlygos d punkto, matyti, kad VGN buvo pradėta taikyti tik po to, kai buvo atliktas netiesioginių kelių mokesčių patikrinimas, t. y. po 2007 m. lapkričio 1 d. Todėl teiginys, kad netiesioginio kelių mokesčio tarifai iki 2007 m. spalio mėn. buvo nustatomi naudojant VGN, iškraipo bylos medžiagoje esančius įrodymus.
- 202 Skundžiamo sprendimo 193 punkte taip pat iškraipyti įrodymai, nes Bendrasis Teismas jame konstatavo, kad patikrinimo modelis nėra skirtas apskaičiuoti perteklinei kompensacijai, kadangi Komisija ginčijo tikrojo kelių mokesčio modelio VGN dydį, nors iki 2007 m. patikrinimo ši VGN neatliko jokio vaidmens apskaičiuojant netiesioginių kelių mokestį. Be to, AW tvirtina, kad remiantis teiginiu, jog patikrinimo modelis nebuvo skirtas apskaičiuoti perteklinei kompensacijai, negalima daryti išvados, kad iki patikrinimo kompensacija buvo perteklinė.
- 203 Komisija ir Lenkijos Respublika ginčija AW argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 204 Skundžiamo sprendimo 192 ir 193 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, pirma, kad Komisijos įvertinta perteklinės kompensacijos suma atitinka AW faktiškai išmokėtų sumų ir sumų, kurias ji turėjo gauti pagal *PwC* tikrojo kelių mokesčio modelį nustatytą VGN, skirtumą, antra, kad laikotarpiu nuo 2005 m. rugsėjo mėn. iki 2007 m. spalio mėn. permoka atitiko AW faktiškai gautų mokėjimų ir kompensacijos, apskaičiuotos remiantis VGN, kurios ji galėjo tikėtis iki 2005 m. liepos 28 d. įstatymu padarytų pakeitimų, skirtumą, trečia, kad dėl šių priežasčių 10,77 % dydžio VGN pagal tikrąjį kelių mokesčio modelį, kurį AW naudojo, kad nustatytų netiesioginio kelių mokesčio dydį laikotarpiu iki 2007 m. spalio mėn., buvo per didelė, palyginti su VGN, kurios ji galėjo tikėtis, ketvirta, kad 6 priede numatytas patikrinimo mechanizmas kaip tik patvirtina, jog VGN nustatyta klaidingai, penkta, kad tokiomis aplinkybėmis šis mechanizmas negali paneigti to, kad AW iš pradžių neturėjo gauti tokių didelių sumų laikotarpiu nuo 2005 m. rugsėjo mėn. iki 2007 m. spalio mėn., ir, šešta, kad 6 priede numatytas patikrinimo mechanizmas buvo grindžiamas patikrinimo modelio VGN ir tikrojo kelių mokesčio modelio VGN palyginimu ir leido adaptuoti netiesioginio kelių mokesčio tarifus atsižvelgiant į faktinius eismo srautus po to, kai buvo sukurta netiesioginio kelių mokesčio sistema.
- 205 Tuo remdamasis skundžiamo sprendimo 193 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad „tokio mechanizmo tikslas nėra toks pat kaip Komisijos samprotavimo apskaičiuojant perteklinę kompensaciją tikslas, nes Komisija šiame samprotavime suabejojo tikrojo kelių mokesčio modelio VGN dydžiu“.
- 206 Vis dėlto iš šio samprotavimo ir išvados vienareikšmiškai matyti, kad, priešingai nei leidžia manyti AW, šiuo samprotavimu nesiekama apibūdinti 6 priede numatyto mechanizmo, jame tik nagrinėjami Komisijos atlikti skaičiavimai siekiant nustatyti valstybės pagalbos dydį. Iš tiesų šiuose skundžiamo sprendimo punktuose Bendrasis Teismas siekė atsakyti į jo 191 punkte apibendrintus AW argumentus, kuriais buvo bandoma įrodyti, kad kompensacija nebuvo perteklinė už laikotarpį nuo 2005 m. rugsėjo mėn. iki 2007 m. spalio mėn.

- 207 Tai reiškia, kad ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu ir turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 208 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 209 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 210 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 211 Kadangi AW pralaimėjo bylą, o Komisija reikalavo priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas, ji turi padengti savo ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 212 Pagal procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, *mutatis mutandis* taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, įstojusios į bylą valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Vadinasi, Lenkijos Respublika, dalyvavusi procese Teisingumo Teisme, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. *Autostrada Wielkopolska S.A.* padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

3. Lenkijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.